

2021. SZEPTEMBER • ŐSZ

KÁROLI

KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM
HIVATALOS HALLGATÓI FOLYÓIRATA

magazin

**ISMERD MEG
HALLGATÓI
KÉPVISELŐIDET!**

9. oldal

KIHEZ FORDULHATOK? - HALLGATÓI SZOLGÁLTATÁSOK • OKTATÓI NÉVJEGY

**KÁROLIS
GÓLYANAPOK**

**HALLGATÓI PORTRÉ:
SIMON MÁRTON**

**KÁROLIS
OLIMPIKONJAINK**

PILINSZKY
100/40

PILINSZKY JÁNOS SZÍNHÁZI ÉS FILMES VÍZIÓJA MA

Programsorozat és tudományos konferencia Pilinszky János születésének 100., halálának 40. évfordulója alkalmából

A KONFERENCIA IDŐPONTJA: 2021. NOVEMBER 26.

HELYSZÍNE: KÁROLYI-CSEKONICS-PALOTA
(1088 BUDAPEST, REVICZKY U. 6.)

A konferenciát november 26-án és 27-én művészeti események: éjszakába nyúló performansz, az Urbi et orbi alapján készülő beszédoratórium, továbbá versszínházi előadás, 50 napon át tartó YouTube bejelentkezés, rádiós műsorok, illetve Facebookra feltett vizuális anyagok egészítik ki.

RÉSZLETEK: WWW.KRE.HU ÉS AZ EGYETEM HIVATALOS FACEBOOK-OLDALÁN

TARTALOM

02

Gólyaköszöntő:
Prof. Dr. Czine Ágnes

06

Hallgatói portré:
Simon Márton

14

Hallgatói szolgáltatások:
Kihez fordulhatok?

19

Hallgatóink tollából:
Szerelmek

22

Aktuális:
Mindennapi lájkjainkat
add meg nekünk ma

28

AkiKRE büszkék vagyunk:
Hallgatóink a tokiói olimpián

36

International:
Te is lehetsz külföldi
hallgatók mentora

39

KREverywhere:
Menjek vagy maradjak?

03

Oktatói névjegy:
Dr. Tóth Etelka

09

**Ismerd meg hallgatói
képviselőidet**

17

Hallgatói szolgáltatások:
Kortárs segítők a Károlin

20

#KREatív:
Hallgatói alkotások

26

**Társadalmi kérdésekre
keresték a választ az idei
szárszói konferencián**

29

Kitekintő:
Interjú Thoma Lászlóval

38

International:
külföldi hallgatói
beszámoló

42

Károlis gólyanapok:
Képes beszámoló

IMPRESSZUM: A KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM HIVATALOS HALLGATÓI FOLYÓIRATA

Felelős kiadó: Prof. Dr. Czine Ágnes

Kiadó: Károli Gáspár Református Egyetem

📍 1091 Budapest, Kálvin tér 9.

Főszerkesztő: Horváth Miklós

Lapszerkesztő: Sárvári-Turbucz Eszter

További munkatársak: Marton Petra, Péntes Martin,
Szeidenléder Júlia, Varga Csenge Virág

Kiadványtervezés: Tóth Attila // 3Mangó // www.3mango.hu

Szerkesztőség: Kommunikációs Igazgatóság

📍 1091 Budapest, Kálvin tér 9.

✉ sajt@kre.hu

Nyomda: Pátria Nyomda Zrt. 📍 1117 Budapest, Hunyadi János út 7.

ISSN: 2630-9491

Megjelenik 2500 példányban.

A szerkesztőség kéziratokat nem őriz meg, és nem küld vissza.

GÓLYAKÖSZÖNTŐ

Kedves Felvételt Nyert Hallgatóink!

Sok szeretettel köszöntöm Önöket Egyetemünk közösségében, az Egyetemi Polgárság újdonsült, méltán büszke tagjaiként!

Engedjék meg, hogy teljesítményükhöz ezúton gratuláljak, hiszen az előző években befektetett kitartó és fáradhatatlan munkájuk egyik kézzelfogható sikere, hogy felvételt nyertek a Károli Gáspár Református Egyetem egyik képzésére. A kezdeti sikeres próbatétel után egy olyan útra léptek, amelyen – hamarosan megkezdődő tanulmányaik során – számos, a jövőben hitelesen és gyakorlatiasan használható tudásra tehetnek szert. Az elkövetkezendő, Károlis éveikben életre szóló tudást, élményeket és tapasztalatokat gyűjthetnek, értékes kapcsolatokat teremthetnek, barátságokat köthetnek. Gazdagodjanak lelki és szellemi értékekben az egyetemünkön eltöltött éveik alatt. Hamarosan személyesen is meggyőződhetnek az Egyetemünkre jellemző keresztyén szellemiségről, családi hangulatról, amely az oktatók és hallgatók személyes kapcsolatára, a hallgatói együttműködésre épül.

Egyetemünkön kiemelkedően fontos szerepet kap a tehetséggondozás.

Egyházi egyetemenként a minőségi oktatás mellett a hallgatók részére lelkipozítást is nyújtunk. A Károli Gáspár Református Egyetem Lelkipozítói Szolgálatához a hallgatók az év 365 napján fordulhatnak lelki tanácsért.

Egyetemünk célja, hogy keresztyén szellemiségű, a magyar református felsőoktatás évszázados hagyományaira épülő, nagytudású, széles látókörű szakembereket képezzen, akik minden körülmények között megállják helyüket az életben.

Kérem, hogy folyamatosan tájékozódjanak az egyetemi élet működésének napi aktualitásairól, mivel a felsőfokú tanulmányok megkezdése új információkkal, ismeretlen ügyintézési folyamattal jár együtt.

Ne felejtkezzenek el Pál apostolnak a thesszalonikaiakhoz írt első levelében foglaltáról: „Éljetek egymással békekészenben! Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a tétlenkedőket, biztassátok a bátortalanokat, karoljátok fel az erőtleneket, legyetek türelmesek mindenkihez. Vigyázatok, hogy senki se fizessen a rosszért rosszal, hanem törekedjetez mindenkor a jóra egymás és mindenki iránt.”

Életükre, munkájukra Isten gazdag áldását kérem.

Prof. Dr. Czine Ágnes
rektori feladatokkal megbízott
rektorhelyettes

FONTOSABB IDŐPONTOK A 2021/2022. TANÉV ŐSZI FÉLÉVÉBŐL:

Őszi szünet:

2021. október 25–29.

Vizsgajelentkezés kezdete:

ÁJK-HTK-SZEK:

2021. november 29.

BTK-PK:

2021. november 26.

Záróvizsgára jelentkezés határideje:

ÁJK (minden képzés kivéve jogász szak): 2021. október 31.

BTK: 2021. október 15.

HTK: 2021. november 15.

PK: 2021. november 15.

SZEK: 2021. november 30.

Károli Közösségi Napok (őszi tréninghét):

2021. november 2–5.

Vizsgaidőszak kezdete:

2021. december 18.

„mindenkiben ott van az érték, csak
mindenkihez meg kell találni a hozzá
vezető utat”

- interjú Dr. Tóth Etelkával

i Dr. Tóth Etelka a *Magyar helyesírási szótár* szerkesztője, a magyar helyesírás-kutatás egyik kiemelkedő szakembere, aki egyetemünk Pedagógiai Karának* dékánhelyettese, a Pedagógusképző Intézet, Nyelv, Irodalom és Kultúra Tanszékének tanszékvezető főiskolai tanára. Pályaválasztásában olyan támogató tanárok segítettek, akik meglátták benne a tehetséget, szorgalmat, hozzáértést, így nem is volt soha kétsége afelől, hogy jó helyen van. Negyvenéves pályafutására örömmel tekint vissza, s most nekünk is mesélt életéről, szakmai útjáról.

Magyar-orosz szakos tanárként végzett Debrecenben; gyermekkorát is itt töltötte, vagy a tanulmányai végett érkezett a városba?

Eredendően dunántúli vagyok, szűkebben Veszprém megyei. Gimnáziumi tanárom javaslatára jelentkeztem Debrecenbe – az akkori Kossuth Lajos Tudományegyetemre –, ahova fel is vettek, így kerültem a cívisvárosba. Az egyetemi évekre a sok újdonság miatt úgy emlékezem, hogy kinyílt egy ablak a világra. Akkoriban voltam először igazán távol a szüleimtől. Az otthonom és a Debrecen közti távolság miatt sokat kellett vonatoznom. Akkoriban még lassabban mentek a vonatok, diákként ráadásul sokszor utaztam személyvonattal az olcsóbb jegy miatt. Az utazás néha egy teljes napot vett igénybe, a vonaton jól lehetett ismerkedni az útitársakkal, akik szívesen meséltek magukról. Hajmáskér és Veszprém környékén annak idején még nagy orosz katonai központok voltak, így amikor Budapesten felszálltam az Ajka felé tartó vonatra, sokszor találkoztam anyanyelvi oroszokkal, akikkel gyakorolni

lehetett a nyelvet. Összességében tehát nem teherként éltem meg az utazást, hanem izgalmas kalandnak, lehetőségnek tartottam.

Pályaválasztása családi mintára történt, vagy belső késztetés vezette a tanári pályára?

A szülők, nagyszülők között senki sem volt ezen a pályán, viszont én már alsó tagozatosként nagyon szerettem olvasni. Előfordult, hogy amikor a tanító nénimet valamiért kihívták az óráról, kiállított az osztály elé, és azt mondta, hogy olvassam az osztályt. Ilyen kicsi tanítói feladatok már akkor rám találtak, és valahogy az ezzel kapcsolatos szerelem, öröm, jóérzés megmaradt a tanítással kapcsolatban, és folytatódott is. A gimnáziumban is többször tartottam magyar- és orosz-órákat. Ezekben a helyzetekben mindig jól éreztem magam, így egyértelmű volt a későbbi pályaválasztásom is. Idén már túl vagyok a negyvenedik tanévemen.

Úgy látom, akkor ez egyszerű és egyértelmű pályaválasztás volt. Nem is volt olyan időszak, amikor inkább váltott volna?

Voltak nehéz élethelyzeteim, de a munkám, a tanítványaim ezeken mindig átsegítettek. A pályámban eddig még nem csalódtam. Sosem akartam váltani. Oroszsként indultam, így kerültem vissza a felsőoktatásba is. A '90-es évek elején, amikor az orosz mint kötelező nyelv tanulása megszűnt, meghívást kaptam az ELTE TFK Magyar Nyelvtudományi Tanszékére Grétsy László tanár úrtól, amit el is fogadtam. Viszonylag nagy váltás volt ez az életemben, de a terep nem volt ismeretlen, hiszen az orosz mellett párhuzamosan foglalkoztam magyar nyelvészettel is. Annyiban viszont kihívás volt, hogy amikor az első évfolyam-előadásaimat tartottam, nem oroszul, hanem magyarul kellett beszélnem, ezáltal más elemeket kellett beépítenem az órába, hogy ugyanolyan jó hangulatban teljen.

* A Tanítóképző Főiskolai Kar augusztus 1-jével Pedagógiai Kar néven folytatja működését.

A Kar elődjét, a Tanítóképezdét 1839-ben alapította a Nagykőrösi Református Anyaszentegyház Presbitériuma és mintegy száz éven keresztül bocsátott ki kántortanítókat, mígnem először 1948-ban átalamosították, majd 1957-ben bezárták a jó hírű intézményt. 1990-ben indult meg újra a tanítók és hittanoktatók képzése Nagykőrösön, és rövidesen újabb szakokkal bővült a Kar tevékenységi profilja. A nagykőrösi tanítóképző 1993-ban a Károli Gáspár Református Egyetem egyik alapító Kara lett. A Pedagógiai Kar négy képzési helyszínen (Nagykőrösön, Budapesten, Kecskeméten és Marosvásárhelyen) indít képzéseket pedagógusképzés, hitéleti és bölcsészettudomány képzési területen.

Téglás Hanna (tanító, IV. évfolyam)
Eljött a szüret című műve a Kányádi
Sándor versillusztrációs versenyen
Ezüst fokozatot nyert

Az orosz nyelvet később mennyire tudta használni?

Ma is több olyan barátom van, akikkel csak oroszul tudok kommunikálni, illetve a váltásom után 10-12 évvel ismét megnőtt az orosz nyelv ázsíója. Akkor vissza is hívtak az ELTE BTK-n orosz tanítani, mert nem volt elég a képzett nyelvtanár e területen.

Oroszországban hányszor járt?

Az akkori képzési rendszerünknek kötelező eleme volt, hogy úgynevezett részképzésen vegyünk részt. Első évben egy hathetes, ötödévbén pedig egy féléves gyakorlatunk volt, bár én az egész ötödévet kint töltöttem. Először Odesszába, majd Moszkvába kerültem. Mindkettő csodálatos élmény volt – ezenkívül, ha volt rá lehetőségem, akkor mindig kiutaztam vagy vállaltam tolmácsolást, hiszen ez biztos nyelv- és kulturális ismeretet adott.

Számtalan kedves emléket őrzök az ott töltött évekből, életre szóló barátságok is kötettek. Ilyen például az orosz Larisa barátnőmmel való negyvenéves barátságom is. Larisa Debrecenben tanult magyar nyelv és irodalom szakosként, és azóta is magyart tanít idegen nyelvként többek között leendő diplomatáknak. Szinte testvéri kapcsolatban voltunk, a szülei is ugyanúgy szerettek. Amikor mindketten Moszkvában voltunk, akkor elvitt bemutatni a szüleinek. Anyukája mondta az apukájának, hogy „apa, megjött a második lányod, öleld meg!”. Úgy szerettek engem, mint a saját gyereküket. Amikor Larisa Debrecenben

volt, én pedig Moszkvában, sok időt töltöttem náluk. Itt valóban megéltem, hogy mit is jelent a „nagy szláv lélek” fogalma – ha elfogadnak, befogadnak, akkor a legnagyobb szeretettel viseltetik irántad.

Tanulmányai során tanárai támogatását, biztatását élvezte, és mindez megerősítette Önt a választott életpálya iránt – ezt a fajta tehetséggondozást tűzte zászlajára a Pedagógiai Kar is, ahol tanít. A 2020/2021. évi akkreditációs folyamat során a Kar elnyerte az Akkreditált kiváló Tehetségpont címet, továbbá megalapította a Kányádi Sándor versmondó és versillusztrációs versenyt, valamint a Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási verseny szervezését, szakmai gondozását is átvette. Hogyan valósul meg a tehetséggondozás a felsőoktatásban?

Figyelni kell nagyon a hallgatókra, a fiatalokra. Azt gondolom, hogy mindenkiben ott van az érték, csak mindenkire meg kell találni a hozzá vezető utat. Sokaknak támogatásra, biztatásra van szükségük: ilyen volt egyik hallgatóm is, aki a Kányádi-versenyre adta be a versillusztrációs pályázatát, és arany fokozatú minősítést kapott a munkája. Visszahúzó, nehezen oldódó hallgató volt, nem bízott önmagában. Végül sikerült elérni, hogy jelentkezzen a tehetségműhelybe, részben ennek lett az eredménye, hogy kinyílt, meg merte mutatni önmagát. A lehetőséget úgy kell megadni mindenkinek, hogy ne teherként éljék meg, hanem kölcsönös öröm legyen a feleknek.

Nagy öröm számunkra, hogy tehetséggondozó munkánk eredményeként 2021-ben megkaptuk az Akkreditált Kiváló Tehetségpont minősítést. Ez több kollégám fáradhatatlan és kitartó munkájának és a Kar szellemiségének is az elismerése. A tehetséggondozás terén fontosnak tartjuk a versenyeket, erre az ideji tanév több jó példával szolgál. A Simonyi-versenyt a Magyar Nyelvtudományi Társaság rendezvényeként az ELTE Bölcsészettudományi Karán oktató

Antalné dr. Szabó Ágnes tanárnő alapította 24 évvel ezelőtt, és jól szervezett csapatával elhivatottan rendezték meg évről évre ezt a versenyt. 2020-ban vetődött fel, hogy át tudánk-e vállalni a verseny szervezését, lebonyolítását. Mivel Prof. Dr. Pap Ferenc dékán úr támogatta a verseny szervezésének átvételét, így elfogadtuk a megtisztelő feladatot. Radikális változást hozott a verseny eddigi lebonyolításához képest az, hogy mi az eddigi papíralapú verseny digitális platformon valósítottuk meg, és ebben gondolkodunk hosszabb távon is. A hagyományoknak a tisztelete, az anyanyelv értékeinek közvetítése mellett fontosnak tartjuk a digitális komponens. Ezzel a tantárgyi koncentrációval is szeretnénk előmozdítani a digitális írástudást, a digitális kultúrát. Korábbi fejlesztések és kutatások már igazolták ennek a lehetőségét. Az ilyen mértékű újítás persze nem megy egyszerűen, mi is tapasztaltuk, hogy a tanárok egyik másik helyen jobban tartanak tőle, mint maguk a tanulók. Az első körös jelentkezők száma meghaladta a tizenötözetet, végül a 3. fordulóra, a döntőbe százhatvan magyarországi és határon túli felső tagozatos diák jutott.

Jól felkészült, kis számú szakmai csapatunk van. Ki kell emelnem az is, hogy a munkatársaim időt és fáradságot nem

Krisán Anna (óvodapedagógus, III. évfolyam) *Két nyárfa* című műve a Kányádi Sándor versillusztrációs versenyen Bronz fokozatot nyert

W. Nagy Kikinda (csecsemő- és kisgyermeknevelő, II. évfolyam)
Kék kikerics a határ című műve a Kányádi Sándor versillusztrációs versenyen Arany fokozatot nyert

kímélve az első pillanattól az utolsóig igazi közösségként viszonyultak a versenyhez. A digitális formára való váltás komoly munkát jelentett, hiszen a verseny színterét, illetve a versenyzést biztosító adatbázist az input és output adatokkal a nulláról kellett megteremtünk. Az interaktív feladatok megalkotása nem kis szellemi kihívás volt számunkra. Az eredményben benne van a tudásunk, benne vannak eddigi tapasztalataink. Megpróbáltuk a versenyszervezőkkel és a felkészítőikkel folytatott kommunikációt is személyessé formálni, és lehetőség szerint eleget tenni a kéréseknek. Jó érzés, hogy az online térben is személyessé tudtuk tenni a versenyt. Büszke vagyok azokra a hallgatóinkra is, akik bekapcsolódtak a szervezésbe, és a döntőre online műveltségi vetélkedőt készítettek a versenyzőknek szabadidős programként. Összességében sok pozitív visszajelzést kaptunk, sokan erősítettek meg bennünket abban, hogy jó ez az irány. Természetesen számba vesszük és folyamatosan elemezzük a tapasztalatokat, amelyek a következő évben hasznos tanulságként szolgálnak számunkra. Szeretnénk például egyszerűsíteni az adatvédelem munkáját, mivel a verseny egésze adatkezelési szempontból is érzékeny terület. Ezúton is köszönet illeti egyetemünk adatvédelmi tisztviselőjét és munkatársait, akik az elmúlt tanévben teljes szakmaisággal támogattak bennünket.

A verbális és a vizuális kifejezés igénye képzéseink fontos eleme. Valamiért viszont a pedagógusképző intézmények körében hiányzik az a közös fórum, ahol ennek jegyében találkozhatnak egymással a fiatalok és tanáraik. Így született meg a Kányádi Sándor versmondó és versillusztrációs verseny gondolata. A református gyökerekkel rendelkező Kányádi Sándorról neveztük el versenyünket, amelynek védnöke a Kányádi család képviselőjében a karunkon megbízott oktatóként többek között beszédművelést és művészi beszédet tanító dr. Havas Judit, Radnóti- és Pilinszky-díjas, a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével kitüntetett előadóművész és irodalomtörténész. Eredetileg a 2019/20-as tanévben terveztük elindítani a versenyt, de a járványhelyzet miatt akkor nem valósulhatott meg. Most azonban nem mondtunk le róla, és nagy örömünkre a versmondó és versillusztrátor kategóriában több mint 70 fiatal jelentkezett a magyarországi és határon túli felsőoktatási intézményekből a versenyre. Az online döntő mindenkinek nagy élmény volt. A versmondó verseny zsűrijének egyik tagja, Kubik Anna Kossuth- és Jászai-díjas színművésznő úgy fogalmazott, ez volt az egyik legszebb délutánja, amióta a pandémia tart.

2017-től tanít a Károli Gáspár Református Egyetem Pedagógiai Karán, ahol 2019-től tanszékvezetőként, majd dékánhelyettesként is segíti a Kar munkáját. Milyen tapasztalatokkal gazdagodott az eddig itt eltöltött négy év során?

Komoly döntés volt, hogy 31 év után merjek-e váltani, de végül váltottam, és nagyon hamar megéreztem: jó itt lenni, az emberek szeretik, tisztelik, segítik egymást. A jelmondatunkban használt közösség szónak valóban minden nap megélem a tartalmát, a közösség tagjának érzem magam annak minden örömeivel és minden nehézségével együtt. A pályám elején meglévő tiszta lelkesedést éltem át újra, amikor a Károlira jöttem tanítani. Emberileg és szakmailag egyaránt fontos a jó közérzet, ezáltal a kar is könnyebben megy előre. A kollégák és a hallgatók

együttműködésére van szükség, csak így működhet jól a rendszer – egymást kiegészítve alkotunk egységet.

A negyvenéves pályafutás alatt sok szakmai sikert ért el, mi az, amit leginkább kiemelne szakmai munkásságából?

A szakmai örömök mellett elengedhetetlen a szakmai alázat – elsősorban megtiszteltetésnek tartom, hogy nagyszerű tanáraim voltak a felsőoktatásban. Különösen Papp Ferencnek, debreceni professzoromnak tartozom hálával, aki tulajdonképpen elindította a felsőoktatásban a pályafutásomat. Mellette kerültem bele a nyelvészet sodrába, azon belül is a számítógépes nyelvészetbe. Az ő személyisége azért is volt meghatározó számomra, mert amellett, hogy világszerte ismert tudós volt, mindig ember tudott maradni. Ő hívott meg tanítani a Kossuth Lajos Tudományegyetemre, ahol igen hamar én is bekapcsolódtam annak a számítógépes teamnek a munkájába, amelyet Papp professzor hozott létre.

Ez az út vezetett következő nyelvész professzoromhoz, Fábíán Pálhoz, aki a 21. századi magyar helyesírástörténet egyik legmeghatározóbb személyisége. Így ismerkedtem meg és dolgozhattam együtt Deme László professzor úrral, Keszler Borbála professzor asszonnyal, akik a munka, az emberek iránt tanúsított figyelem és a tudomány iránti tisztelet ötvözetét példamutatóan képviselték, ezáltal én is rengeteget tanultam tőlük.

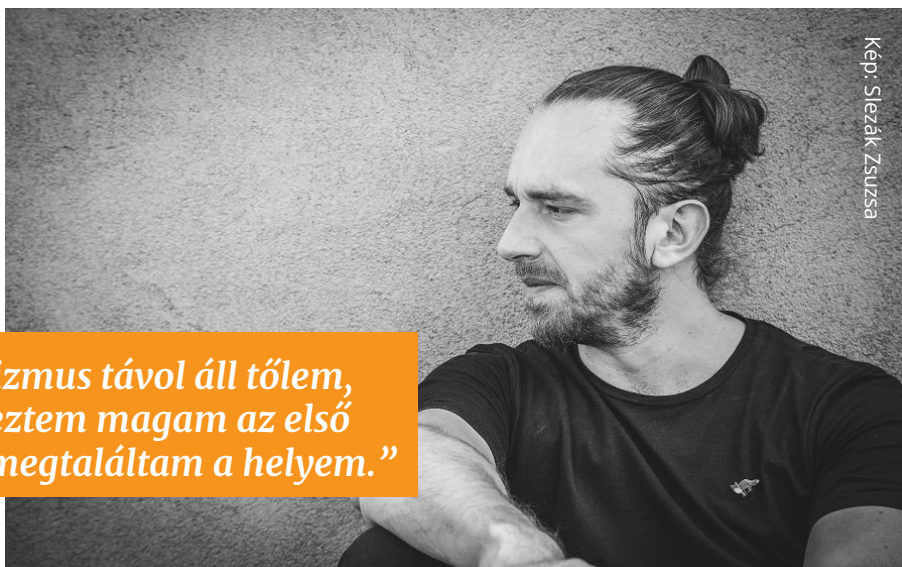
Fontos állomás pályafutásomban az 1988-ban megjelent *Helyesírási kézikönyvtár*. Ez a magyar lexikográfia első olyan szótára, amelyet számítógéppel szerkesztettünk. A másik nagy és megtisztelő feladat számomra, hogy szerkesztőként résztvevője lehettem annak a Magyar Tudományos Akadémia kereteiben működő nyelvi munkabizottságnak, amelyik megújította a 2015-ben megjelent helyesírási szabályzatot. Ez a munka volt az alapja annak, hogy 2017-ben megszületett a *Magyar helyesírási szótár* is. ■

HALLGATÓI PORTRÉ:

SIMON MÁRTON

„A kimondott hurrá-optimizmus távol áll tőlem, de a Károlin tényleg úgy éreztem magam az első perctől kezdve, hogy végre megtaláltam a helyem.”

interjú Simon Mártonnal

Kép: Slezák Zsuzsa

i A *Dalok a magasföldszintről* (2010), *A Polaroidok* (2013) és *a Rókák esküvője* (2018) sikere után Simon Márton új kötettel jelentkezett augusztus végén. Az *Éjszaka a konyhában veled akartam beszélgetni* című verseskötet mellett idén tavasszal már Amerikában is megjelent egy válogatáskötet verseiből, illetve a Helikon Zsebkönyvek sorozatban *99 magyar vers* címmel szerkesztett antológiát is. 2015-ben végzett keleti nyelvek és kultúrák – japán szakirányon a Károlin, 2021 szeptemberétől pedig újra intézményünkben folytatja tanulmányait japanológia mesterképzésen. Simon Márton költővel nemcsak új kötetéről, de arról is beszélgettünk, hogy miért kezdett el verseket írni, hol találkozott a japán irodalommal, és hogyan találta meg a helyét a Károlin.

Augusztus 30-án jelenik meg negyedik köteted *Éjszaka a konyhában veled akartam beszélgetni* címmel. (a magazin megjelenésekor már megjelent – a szerk.) A kötet ajánlójában úgy olvasom, hogy ez a verseskötet az elmúlt másfél év lenyomata lesz. Valóban így van?

Részben mindenképp igen, de azért alapvetően nem. Próbáltam keresni egy olyan poétikát, ami egyrészt ismerős számomra, tehát kapcsolódik ahhoz, amit eddig is csináltam, másrészt valamelyest újdonság, természetesen. Bő két éve kezdtem ezzel a kötettel foglalkozni: 2019 augusztusában voltam Berlinben a Horváth Péter Irodalmi Ösztöndíjjal, ott írtam az első olyan verset, ami már ehhez az új kötetéhez tartozik. Tény, hogy a járványhelyzet előtt nekem is teljesen

más terveim voltak a köteteimmel kapcsolatban is, aztán mint mindenkinek, nekem is 180 fokos fordulatot vett az életem. Az elmúlt időszak változásai, lelki- és idegállapota benne van a könyvben, de ez nem egy karanténkötet. Van benne szó bezártságról, egyedüllétről – megtalálható benne több olyan szöveg, amit mindenki biztos karanténversként fog olvasni, holott nem ez inspirálta őket, és legfőlegb ilyen emlékeket idéznek fel. Szóval egyáltalán nem akartam karanténkönyvet írni, bármennyire is feldolgozandó lenne a téma, ugyanannyira érezném bulvárnak is, ha erről írnék.

Te hogyan élted meg a járványhelyzet okozta bezártságot?

Abból a szempontból jót tett, hogy sok időm volt írni és olvasni. Váratlanul

rengeteg szabadidőm lett, mert az összes fellépésemet lemondták. Érdekes helyzet volt nézni is, hogy hirtelen mindenkinek az orra bele lett nyomva a saját életébe, hiszen megszűntek a hétköznapi, amik menekülőutat jelentettek kifelé. Furcsa, de az írás és olvasás is teljesen mást jelentett: nem kellett megvárni az éjszakát, hogy csönd legyen, mert eleve csönd volt. Ebben a bezártságban fordítottam le például Jennifer Egan *Manhattan Beach* című regényét is, amely szintén ősszel fog megjelenni. (Mire ez az interjú megjelenik, már a könyv is megjelent. – a szerk.)

Miben más a műfordítói tevékenységed, mint a versírás? Nyilván a fordítói munka is alkotómunka, hiszen mégiscsak először a te értelmezéseden keresztül jelenik meg maga a mű,

amit aztán tolmácsolsz az olvasóknak. Milyen kihívásokkal találkozol ennek során?

Általános műfordítói probléma találni egy olyan nyelvet, amin az a szöveg beszél, amin a célnyelven megszólal. Persze vannak gyakorlati kérdések, most például az előbb említett Manhattan Beach című regényben az olaszok sértegetik az íreket olyan kifejezésekkel, amik lefordíthatatlanok, hiszen magyarul soha senkit nem sértettünk meg azért, mert ír származású. Ezek viszonylag apróbb nehézségek, a hangsúlyosabb mindig az, hogy ki kell találni, hogy az adott szöveg milyen regiszterben, milyen ritmusban tud jól működni. Bármit le lehet fordítani, a legnagyobb kihívás, hogy magyarul jó legyen a szöveg: élő és ható legyen, jól szóljon, legyen értelme, érdekes legyen elolvasni. Fontos, hogy nem ugyanaz egy magyar mondat, mint egy olvasható szöveg.

Honlapodon írod, hogy kamaszkorod óta írsz. Miért kezdted el írni és emlékszel még az első művedre?

Az első versről, amiről azt gondoltam, hogy vers, arra még élénken emlékszem. Problémás kamasz voltam, kisgyerek korom óta félárva, és erre akkor úgy gondoltam, hogy a József Attila-i „megoldás” mindenre megoldás: szép verseket kell írni és minden rendben is lesz. Valójában persze kerestem az utam, az identitásom, a lehetőségeim. Édesapám lelkes, így pl. a vallásos szöveghagyományok és a verbalitásnak eleve kiemelt szerepe volt az életemben – ez egy erős imprinting volt. Amikor elkezdtem verseket írni, megdicsértek. Gyerekként tíz évig játszottam különböző hangszereken, és mindegyikkel nagyon közepes voltam (nevet – a szerk.), így jól esett azt érezni, hogy valami mintha tényleg jól menne: a kamaszkori „fellángolásom” nemcsak átmeneti volt, hanem valóban költő lettem.

Fel tudod idézni az életednek azt a pillanatát, amikor beszippantott az irodalom, a költészet világa?

Számomra ennek inkább fázisai voltak, hogy újra és újra meg kellett szeressem az irodalmat. Amikor megtanultam olvasni, elolvastam a Micimackót, utána nagyon sokszor az Egri csillagokat. Kiskamaszként például volt egy ilyen furcsa élményem, hogy próbáltam József Attilát olvasni, és nem tetszett. Aztán később Adyt, Hrabalt ajánlotta egy kedves tanár ismerősöm, Fűzik László, akiket máig nagyon szeretek. Persze idővel József Attilát is megszerettem, sőt, kamaszként még Kafka A per című műve is sokáig kedvencem volt. Humán tagozatos osztályba jártam Pápán, sokat számított, hogy jó magyartanáraim voltak – Korsós Bálint és Veress Zsuzsa, akik tankönyvíró tanárok is voltak – sok jó szöveget ajánlottak, prózát és verseket vegyesen. Veres Zsuzsának például sok versemet megmutattam akkoriban, ő ajánlotta a Diákírók és Diákköltők Találkozóját Sárváron, ahová el is mentem – összességében ő nagyon sokat segített.

Vannak irodalmi példaképeid? Kiket szeretsz olvasni?

Példaképeim talán nincsenek, a kortárs magyar költők közül Kemény Istvánt

és Szijj Ferencet tudnám kiemelni, akik fontosak nekem. Rajtuk kívül Takács Zsuzsát, Tóth Krisztinát, Rakovszky Zsuzsát, Parti-Nagy Lajost mondanám, vagy Nádast és pláne Esterházyt, de hát hogy jövők én ahhoz, hogy őket emlegetsem.

Mikor és hol talákoztál a japán irodalommal, költéssel?

A japán irodalom kapcsán mindig mindenhol Akutagava került szóba már középiskolában is, így én is őt olvastam először, illetve az ottani filmklubban A vihar kapujában című műve alapján készített, Kuroszava-filmet is levetítették nekünk, erre elég pontosan emlékszem. Akutagava olvasása után adta magát a dolog, elkezdett foglalkoztatni a japán kultúra, bár tudni alig tudtam róla valamit, gyakorlatilag majdnem mindent elolvastam, amit lefordítottak magyarra. A költészet másik helyzet volt. De arra nem is emlékszem ennyire.

Esztétika-kommunikáció szakon kezdted el a tanulmányaidat még a Pázmányon, viszont idővel váltottál a keleti nyelvek és kultúrák – japán szakirányra a Károlin. Elmondható, hogy megtaláltad itt a helyed?

Igen, abszolút. Azóta is próbálom magamnak megfogalmazni, hogy mi is az a különbség, ami miatt azt érzem, hogy én itt jó helyen vagyok. Nyilván több gyakorlati vetülete van, hogy miért volt más, hiszen nyelvet tanulni teljesen más, mint filozófiát vagy irodalomtörténetet. A Pázmányt, mint közeget nagyon szerettem, de minden reggel azzal a szorongással ébredtem, hogy nem tudom, mit keresek ott, mivel nem akarok sem egyetemi tanár, sem kritikus, sem esztéta, se más hasonló lenni. A kimondott hurrá-optimizmus elég távol áll tőlem, de itt, a Károlin tényleg az első perctől kezdve úgy éreztem, hogy megtaláltam a helyem. Ez nemcsak jó élmény volt, de fontos is. És a közeg itt szintén nagyon jónak bizonyult.

i az új kötet már elérhető a könyvesboltokban

Kép: Slezák Zsuzsa

Miért vártál akkor hat évet, hogy folytasd a tanulmányaidat?

Mert rengeteg mindent nem tudtam amiatt csinálni, mert egyetemista voltam, így például nagyon szerettem volna művészeti ösztöndíjakra jelentkezni, de az összes ilyen állami ösztöndíjnak – Babits Mihály-ösztöndíjnak, Móricz Zsigmond-ösztöndíjnak stb. – feltétele, hogy nem lehetsz felsőoktatási intézmény hallgatója. 2015-ben végeztem az egyetemen, 2016-ban kezdtem el írni a következő kötetem, a Rókák esküvőjét, 2017-re pályáztam meg a Visegrádi Alap alkotói ösztöndíját, amit elsőre megkaptam és három hónapra el is utaztam Krakkóba. Egyetemistaként ezt nem tudtam volna megoldani. A mesterképzés elvégzését egyre fontosabbnak éreztem, de ennek az időzítését most érzem ideálisnak, augusztus végén megjelenik a kötetem, most egy picit nem fogom azt érezni,

hogy fecserlem az időm, ha nem írok, így lesz energiám a tanulmányaimra is. A kettőt elég nehéz összeegyeztetni. Ez persze nem azt jelenti, hogy semmit sem fogok írni a következő két évben.

Mennyire határozza meg még az életed a slam poetry?

Most, hogy újra lehet menni fellépni, így nagyon, mert sok helyre hívnak. Pont idén volt tíz éve, hogy először léptem fel ilyen rendezvényen. Az ebből származó tapasztalatok míg élek, meghatároznak. Bár ez a közeg is sokat változott. Régen nagyon erős közösséget alkottunk, hente többször összejártunk, találkoztunk, jártunk fellépni, mindig volt valamilyen esemény, buli, ahová együtt mentünk. Egy idő után ebből kikoptam, ahogy mások is, sokan megnősültek, stb. Kevesebb ilyen közös eseményen vagyok ott, de a jó slameket továbbra is nagyon

szeretem. Mindig meglep, hogy mennyire népmozgalom ez a mai napig - nincs ennél egalitáriusabb¹ műfaj.

A slam poetry kapcsán nyilatkozta korábban, hogy többek között személyiségfejlesztő tréningként tekintesz rájuk. Tényleg segített?

Költőként iszonyatosan fojtogató tud lenni, ha néha nem lépsz ki és nem csinálsz valami mást is. Nyilván a költészeti hagyomány Magyarországon teljesen más, mint a slam poetry hazájában, Amerikában. Ez nem leminősítés, hiszen én nagyon szeretem a magyar költészeti hagyományt – szerintem ez látszik is ebben az antológiában (99 magyar vers – a szerk.), nagyon sok magyar költőt olvasok. Számomra viszont a vers és a slam nincs meg egymás nélkül, magamra is úgy szoktam hivatkozni, hogy költő vagyok, aki színpadon is fel szokott lépni. Egyébként tényleg, nagyon sok mindenben segített a slam. Sokkal kevésbé félek az emberektől, sok mindent itt tanultam meg: színpadon beszélni, szóba állni másokkal, megszólalni eleve, interjút adni, nem zavarba jönni, ha elém tesznek egy mikrofont. És megtanultam kordában tartani a közönséget, megtanultam, hogyan keltsem fel és tartsam meg a figyelmüket. Ezek mind olyan dolgok, amik sokat hozzátesznek az ember személyiségéhez, illetve bizonyos készségek megerősítéséhez. Még ha valaki nem is nyer országos bajnoki címet, de azzal, hogy kiáll és megtanulja kezelni a feszültséget, már sokat tett önmagáért. Nagy kedvencem Petri György, érdemes megnézni a Pesti Fekete Doboz felvételeit a 90 körüli felolvasásairól. Iszonyúan élvezte, gyakorlatilag slammelt.

Izgulni szoktál még a fellépések előtt?

Persze, ugyanúgy. Ez semmit nem változott. ■

¹ Az egalitarizmus vagy egalitarianizmus egy olyan gondolkodási iskola, mely szerint a legfontosabb az emberek közötti egyenlőség. – a szerk.

ISMERD MEG HALLGATÓI KÉPVISELŐIDET!

Az év első felében több karunkon is változás történt a HÖK elnökök személyében, így összeállításunkkal most nektek szeretnénk segíteni, hogy tudjátok, kihez fordulhattok az egyes karokon, illetve megismerhetitek a Hallgatói Önkormányzat főbb tevékenységeit.

Ökrös Réka harmadéves jogász szakos hallgató, aki tavaly óta látja el az EHÖK elnöki feladatokat, most röviden az elmúlt időszakot értékeli:

„Az elmúlt időszak nehéz volt mindenki számára. Az EHÖK elnöki munkámat is megnehezítette ez a helyzet. Nehéz volt a csapatot összetartani és a közösséget is fenntartani úgy, hogy a személyes találkozókra nem volt lehetőség. Ugyanakkor úgy gondolom, hogy valamennyi karnak a HÖK tagjai, valamint az EHÖK tagjai is jól tudtak együttműködni mind a hallgatókkal, mind a vezetőséggel és egymással is ebben a nem megszokott helyzetben. Bízok abban, hogy az elkövetkezendő félév másképp alakul és megtarthatjuk a programjainkat is. Kitartást szeretnék kívánni a hallgatótársaimnak és nem csak nekik, hanem a Károli közösség minden tagjának.”

ÖKRÖS RÉKA

Egyetemi Hallgatói
Önkormányzat – EHÖK elnök
✉ okros.reka@kre.hu

LAKATOS REBEKA

ÁJK HÖK elnök
✉ kreaajk.hok@kre.hu

„Tanulmányaimat 2016 szeptemberében kezdtem meg jogász szakon, nem sokkal később már a tavaszi félév során lehetőségem nyílt arra, hogy részt vegyek a Hallgatói Önkormányzati választásokon. Nagy megtiszteltetésnek éreztem, hogy már ilyen fiatalon, az első évben megadatott ez a lehetőség számomra. Kiemelkedően fontosnak tartottam a hallgatói érdekek megfelelő érvényre juttatását, mindig is ezt tekintettem a fő célunknak. A következő nagy fordulópontra számomra az jelentette, amikor 2018-ban általános alelnökké, majd 2019-ben pedig elnökké választottak meg. Nagyon sokat köszönhetek az elmúlt éveknél, rengeteg fejlődéssel és tapasztalatszerzéssel járt az elnöki pozíció, amiért a későbbiekben biztosan hálás leszek a Karunk minden tagjának. Próbáltam felnőni ehhez a felelősségteljes feladathoz és elérni azt, hogy minden hallgatónk a magáénak érezhesse a Hallgatói Önkormányzatot és tudatosuljon bennük az, hogy ők is ugyanolyan tagjai ennek az egésznek. Számunkra nem volt annál felemelőbb érzés, mint

amikor eredményesen tudtuk képviselni az érdekeiket és így a hallgatói jóllétet biztosíthattuk. Főbb célkitűzéseink közé tartozott az, hogy egyensúlyt teremtsünk a különböző szakokra járó hallgatók között a hallgatói létszámtól teljesen függetlenül, hiszen mi mindenkiért vagyunk, mindenkiért felelősséggel tartozunk. Véleményem szerint a Hallgatói Önkormányzat megfelelő működéséhez elengedhetetlen a Kari vezetéssel való közös együttműködés is, amiben rengeteget fejlődtünk az elmúlt években és ezúton is szeretném megköszönni a tisztelt Kari vezetésnek a támogatást.

Mivel az ősz folyamán a tanulmányaim végére érek, így a pozícióm már csak meghatározott ideig fogom tudni betölteni. Kívánom, hogy az utódom továbbvigye, illetve tovább építse azt, amit az elmúlt években felépítettünk és magunkénak tudhatunk. Hálás vagyok mindazért, amit az egyetemünktől kaphattam, remélem más is megtapasztalhatja azt az érzést, hogy milyen egy hallgatói közösségbe tartozni. A hallgatókhoz szólva pedig, annyit szeretnék kérni tőlük, hogy segítsék munkánkat, forduljanak hozzánk bizalommal, és támogassanak minket és egymást, hiszen a sikeres munkához szükség van rájuk is.”

i Lakatos Rebeka hallgatói önkormányzati tevékenységével vitathatatlan érdemeket szerzett a hallgatók érdekképviseletében, az Állam- és Jogtudományi Kar hallgatóinak és oktatóinak közösségi szolgálatában. Munkássága elismerésképpen a Károli Gáspár Református Egyetem Szenátusa Pro Universitate Juventutis kitüntetésben részesítette, melyet szeptember 6-án, a tanévnyitó ünnepségen vett át.

„Czibor Réka vagyok, a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar Hallgatói Önkormányzatának elnöke.

Felsőfokú tanulmányaimat Egyetemünkön kezdtem meg 2016-ban történelem alapképzési szakon, majd ugyanitt folytattam történelem mesterképzésen és rövidciklusú tanárképzésen.

Már a kezdetektől fogva részese lehettem a kari Hallgatói Önkormányzatnak, az évek alatt foglalkoztam a kommunikációs csatornáink karbantartásával is, viszont az időm nagy részében a szociális alapú ösztöndíjak kötötték le a figyelmem, az utolsó két évet gazdasági alelnökként töltöttem.

Mindig is fontosnak tartottam a megfelelő, tiszta kommunikációt, a hallgatói érdekképviseletet, illetve az utánpótlásképzést is. Elnöki terveim között szerepel egy olyan, még az eddiginél is szakképzettebb szervezet létrehozása, amely ténylegesen, érdemben tudja képviselni hallgatótársainkat különböző bizottságok előtt, amely panaszait, észrevételeiket meghallgatja, véleményüket gyakran kikéri különböző platformokon. Rendkívül fontosnak tartom, hogy egy olyan Önkormányzatot alakítsunk ki, melybe az Egyetem polgárai betekintést nyerhetnek, így közelebbről megismerhetnek minket, és az általunk végzett fontos munkát is. Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen egy olyan csapatot vezethetek, akik a saját szakterületükön a legkiválóbbak, ha új kihívások elé kerülnek, könnyedén veszik annak akadályait. Elengedhetetlen, hogy egy elnök mögött és mellett olyan szakképzett, megbízható munkatársak legyenek, akikre bármit rábízhatsz, és akikre bármikor számíthatsz. Úgy gondolom, hogy ezeknek a feltételeknek mi mind megfelelünk, reméljük a közeljövőben be tudjuk bizonyítani Nektek is, hogy beváltjuk a hozzánk fűzött reményeket, és megbecsüljük az irányunkban tanúsított bizalmat.

A következő tanévre mindenkinek sok sikert, kitartást kívánunk, bármilyen kérdéssel keressetek minket bizalommal!”

CZIBOR RÉKA

BTK HÖK elnök

✉ czibor.reka@kre.hu

NYÁRI BARBARA

PK HÖK elnök

✉ nyari.barbara@kre.hu

„Nyári Barbara vagyok, a Károli Gáspár Református Egyetem Pedagógiai Kar Hallgatói Önkormányzatának elnöke, végzős óvodapedagógus szakos hallgató. Elnöki tisztségemet 2021 februárja óta töltöm be a karon, azonban a HÖK-ben való pályafutásom korábbra nyúlik vissza.

Az Egyetemen eltöltött több mint két év egyik legmeghatározóbb élménye számomra a gólyatábor volt. Nagyon jó közösségépítő és jól megszervezett programon vehettem részt. A táborvezetők olyan közösséggé igyekeztek formálni bennünket, ami nem csak az egyetem falain belül állja majd meg a helyét, hanem a tantermeken és tanuláson túlmutató kapcsolatokat is építeni fogja. Ez a közeg nagyon megtetszett, azt éreztem, ide szeretnék tartozni és nem csupán, mint a közösség tagja, hanem mint annak vezetője, szervezője.

Erre kaptam teret a Hallgatói Önkormányzatban és bizalmat az akkori elnöktől. Bizottsági feladatok után alelnöki feladatok találtak meg – igyekeztem ezeket is a lehető legpontosabban ellátni.

Bár sokan mondták, mégsem hittem volna soha, hogy a kar HÖK elnöke leszek. 2020 novemberében a kar hallgatói megválasztották Hallgatói Önkormányzatukat mind a három képzési helyen, a Küldöttgyűlés tagjai pedig egyöntetűen választott meg a kar elnökének. Ez hatalmas erővel töltött fel és igyekeztem ezt az erőt szolgálatra irányítani. A hallgatók érdekképviselése és az egyetemi életbe való bevezetése ugyanis egy szolgálat, amit az ember vagy maximálisan csinál vagy jobb, ha abbahagyja. Én igyekszem a csapattal együtt szervezni a hallgatók mindennapjait. Fontos megemlítenem, hogy nem egy emberként viszem végig terveimet és céljaimat. Rengeteget segítenek a HÖK tagjai valamennyi képzési helyen, úgy gondolom, nélkülük kevésbé vagy egyáltalán nem érnék el sikereket. Pályázatokat hirdetünk hallgatóknak, bulikat szervezünk nekik – bár a jelen helyzet sok szempontból megnehezíti a helyzetünket, mégis igyekszünk a legváltozatosabb eseményeket megrendezni, akár rendhagyó módon is.

Az elkövetkező félévre sem fogytunk ki a tervekből, ötletekből. Bízunk abban, hogy mindent meg tudunk valósítani és összetartóbb közösséggé tudjuk szervezni a most talán még eltévedt hallgatókat és a gólyákat. A lendületünk töretlen.”

„Bodza Veronika vagyok, harmadéves szociálpedagógus hallgató. Abban a különleges megtiszteltetésben van részem, hogy a Szociális és Egészségtudományi Kar szociálpedagógia képzésének első évfolyamában kezdhettem meg a tanulmányaimat 2019-ben. Már az első félévben önkénteskedtem a kari HÖK-ben, de akkor még álomban sem gondoltam volna, hogy a közeljövőben tagja leszek a hallgatói önkormányzatnak, azonban 2020 őszén diáktársaim megválasztottak elnöknek. Ekkor még nagyon sok kétely volt bennem, de ezek hamar szertefoszlottak, hiszen egy olyan HÖK bizottság tagja vagyok, akikkel ismerjük egymást és baráti kapcsolatot ápolunk. A csapatunk 2021 februárja óta teljesen megújult, új

BODZA VERONIKA

SZEK HÖK elnök

✉ bodza.veronika@kre.hu

tagokkal működünk. Azt gondolom, hogy ezek is hozzájárulnak ahhoz, hogy gördülékenyen tudunk együtt dolgozni és egy erős csapatot képezünk.

Célom a HÖK elnökségem alatt, hogy az egyetem vezetőségével hatékony és együttműködő kapcsolatot tudjunk kialakítani, ezzel segítve és támogatva a hallgatók mindennapjait a karonkon.

Az elmúlt időszak mindenki számára nehéz volt. Vannak olyan évfolyamok, akik személyesen talán még nem is találkoztak társaikkal. Lehetőségeinkhez képest igyekszünk minél több programot és rendezvényt szervezni a következő félévekben, hogy lehetőségük legyen a hallgatóknak összekovácsolódni a karon belül. Emellett fontosnak tartom, hogy a többi kar hallgatóival is megismerkedjenek, és együttműködő kapcsolatuk legyen a hallgatóknak egymással, hogy minél több élményt kapjanak az egyetemi életből, melyekre később szívesen emlékeznek majd vissza.

A legelső célom mégis mindenekfelett az, hogy a karon továbbra is családias légkör legyen, hiszen ez egy olyan egyedülálló dolog, amely kevés egyetemen valósul meg.

Bízom abban, hogy ősztől több hallgató is csatlakozni fog a HÖK-höz, és együtt még több mindent tudunk elérni, és még több tervet tudunk közösen megvalósítani. Hiszek benne, hogy ha együtt küzdünk a céljainkért, nagyobbra fogunk tudni nőni, és kitűzött céljainkat közösen el tudjuk érni!”

FILOTÁS BÁLINT MÁTÉ

HTK HÖK elnök

✉ filotas.balint.mate@kre.hu

„Aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál” (Lk 22,26b)

Állás, munka, szolgálat, hivatás. Első hallásra ezek a szavak juthatnak eszünkbe a Károli Gáspár Református Egyetemen, mikor meghalljuk, hogy valaki a Hallgatói Önkormányzat tagja, legyen az bármelyik karon. Ellenben a csapatom és jómagam hozzáállásában a szolgálat dominál. Ezért is választottam ezt az ígét, hisz sokszor abban a hitben élünk, hogy kizárólag az Egyetem van értünk, s azt az opciót el is felejtjük, hogy mi is lehetünk az Egyetemünkért.

Ezzel a lelkülettel lettem februárban a Hittudományi Kar Hallgatói Önkormányzatának az elnöke, hogy az eddig megtapasztalt szeretetet, önzetlenséget és közvetlenséget, amit kaptam, ha nem is az egészet, de egy részét vissza tudjam adni hallgatótársaimnak.

Megválasztásomkor az egyik legfőbb célom, hogy a rendkívüli helyzet ellenére is meg tudjunk maradni egy közösségként a Karon. Ezért még az online világban is arra törekedtünk a HÖK elnökségével, hogy egységben legyünk, s megóvjuk az elmagányosodástól a hallgatókat. Tanulópárok létrehozását és ima háromszögeket kezdeményeztünk. A jelentkezők számából látva volt is rá igény. Rendhagyó módon online térben sikerült Kari napot is szerveznünk.

Számomra kiemelkedő tapasztalat volt az előző félévben – a programok szervezése és tervezése mellett –, hogy mind a hallgatókkal, mind a tanárokkal és egyetemi dolgozókkal való párbeszédben, kooperálásban valóban a krisztusi szeretet tudott megvalósulni.

Minden kedves olvasónak annyit kívánhatok, hogy bármilyen pozícióban is van az egyetemen,

gondoljon úgy állására, munkájára, hogy szolgál. Hiszem azt, hogy bár a Hallgatói Önkormányzat elnöke vagyok, nem a hallgatók vannak értem, hanem én vagyok a hallgatókért, hiszen egy olyan Vezetőnk van, aki előbb szolgált értünk – Tőle vegyünk példát.”

„Ez év áprilisában szavazott nekem bizalmat a Doktorandusz Önkormányzat, melynek újjáalakulása óta voltam tagja a Hit-tudományi Doktori Iskola képviselőjében. A megtsztlő elnöki felkérés váratlan volt, és amiképp eddig, úgy a jövőben is minden erőmmel azon leszek, hogy megfeleljek az elvárásoknak. Hihetetlenül pozitív élmény és óriási megtiszteltetés egy olyan Csapatban szolgálni vezetőként, ahol minden résztvevő elképesztő intellektussal és legalább még egyszer annyi szorgalommal megáldott.

Egy ilyen helyzet egészen más készségeket követel, mint az átlagos vezetői szerepek, amikben az eddigiekben kipróbáltam magam. Bizonyos szempontból sokkal könnyebb, ám más okokból nehezebb is. Könnyebb azért, mert itt mindenki nagyon önállóan, csúcsra fejlesztett kompetenciák birtokában, perfekcionistaént látja el a feladatát, és nehezebb azért, mert itt mindenki nagyon önállóan, csúcsra fejlesztett kompetenciák birtokában, perfekcionistaént látja el a feladatát. Egy ilyen helyen minden résztvevő megszokta, hogy a saját közegében vezetőként kézben tartja és irányítja a történéseket. Ezért a legnagyobb kihívás a konszenzus tartós megteremtése, miközben mindenki hozzáteszi az egyes projektekhez azt a pluszt, amiben a legjobb. Sokban hasonlít ez a szerep a lelkipásztori szolgálatomra, hiszen valójában egyenrangú felekként, egységben teszünk egy közös célért, kiaknázva az egyéni képességeket, segítve, támogatva egymást.

Boldogan mondhatom, hogy barátságok születtek a közös munka során, és a magánéletben ugyanúgy ott állunk a másik mellett a szükségben, mint ahogy azt a Doktorandusz Önkormányzat sorai-ban tesszük. Ezért is rendkívül fontosnak érzem, hogy megismertessük a munkánkat és az abban való részvétel lehetőségét a Doktoranduszokkal, bevonva minél több Kollégát a feladatokba, melyekből bőségesen akad számos projektünkben. Szervezünk konferenciákat, kiadunk tudományos folyóiratot, indítottunk mentorprogramot, elindult az interdiszciplináris kutatóműhelyünk, hamarosan megszervezésre kerülnek tudománynépszerűsítő előadásaink, valamint önkéntes napunk is, de hozzásegítjük a Kollégákat a legfontosabb aktuális szakmai lehetőségek megragadásához is. Mindemellett pedig természetesen ellátjuk a Doktoranduszok érdekképviselőjével kapcsolatos feladatokat, úgy a karok, mint az Egyetem vezetése felé: részt veszünk a Szenátusban vagy éppen a Tudományos Tanácsban. Bízom benne, hogy a mandátumom alatt megvethetjük azt az alapot, melyre a Doktoranduszok generációi építhetnek majd!”

CSANÁDI VIKTOR HOLLÓ

DÖK elnök

✉ dok@kre.hu

KIHEZ FORDULHATOK?

Mint minden életszakasz, így az egyetemista lét is olykor nehézségek és kihívások elé állíthat tanulmányi, magánéleti, hitbéli kérdésekben és előfordulhat, hogy a pályádval, karrierrel kapcsolatban előtted álló döntésekben is. Ha úgy érzed, szükséged van arra, hogy valakivel megoszsd a Téged foglalkoztató kérdéseket, az egyetemen sokféle ingyenes egyéni és csoportos hallgatói támogatói szolgáltatás és program közül választhatsz. A szolgáltatások célja, hogy az egyetemi éveidet jobbra, gördülékenyebbé tegyék, és biztosítsák számodra annak a lehetőségét, hogy meghallgassanak és támogatást, segítséget is kaphass, ha arra van szükséged.

LÉGY AKÁR ELSŐÉVES VAGY FELSŐBB ÉVES HALLGATÓ, AZ ALÁBBIKBAN ÖSSZEGYŰJTÖTTÜK NEKED, HOGY MILYEN SZOLGÁLTATÁSOK KÖZÜL VÁLASZTHATSZ.

LELKI BÁZIS
KÁROLISOKNAK
ΚΑΒΟΓΙΣΟΚΙΝΑΚ
ΓΕΓΚΙ ΒΑΣΙΣ

KÁROLI EGYETEMI LELKÉSZSÉG – LELKI BÁZIS KÁROLISOKNAK

A Károli Egyetemi Lelkészség (KEL) célja, hogy támogassa a hallgatókat, hogy az egyetemi évek ne csupán a tudásgyarapítás, hanem a lelki növekedés meghatározó időszaka is legyen. Mottójuk, hogy a károlis éveket nem csak túlélni, hanem megélni is érdemes!

Keressd őket, ha nyitott vagy az életed hitbéli megközelítésére, és

- szeretnéd jobban megismerni önmagad,
- közösségre vágysz,
- az élet nagy kérdései foglalkoztatnak,
- még keresed a hivatásod,
- ha úgy érzed, gödörben vagy.

Lelkészeink:

Káposztásné Horváth Tünde, református lelkész és vallástanár

✉ horvath.tunde@kre.hu

Bedekovics Péter, református lelkész, teológus, ifjúsági munkás

✉ bedekovics.peter@kre.hu

f egyetemilelkeszseg

📷 egyetemilelkeszseg

A Pedagógiai Kar nagykőrösi, budapesti és kecskeméti képzési helyén tölts be intézményi lelképásztori szolgálatot **Vass Réka Adrienn**, akihez a kar hallgatói és munkatársai egyaránt fordulhatnak lelki támogatás kérése esetén.

✉ vass.reka.adrienn@kre.hu

☎ +36 30 822 4634

EGYETEMI LELKIGONDOZÓI SZOLGÁLAT

Az Egyetemi Lelkigondozói Szolgálat feladata, küldetése és hivatása, hogy az egyetem oktatóinak, dolgozóinak és hallgatóinak mentális támogatást adjon összegytemi szinten, egyéni és kiscsoportos foglalkozások, illetve tréningek formájában.

Témák, kérdések, amellyel keresheted őket:

- tanulási nehézségek,
- konfliktushelyzetek, családi bonyodalmak,
- önismeret,
- párkapcsolati önismeret,
- életvezetési kérdések, az élet értelme-célja,
- spiritualitás-szakralitás kérdései,
- bármi, ami feszít, nyomaszt.

Az Egyetemi Lelkigondozói Szolgálat munkatársai:

Major Sára mediátor, coach és

Szentpály-Juhász Imre, lelkész, szupervizor

✉ lelkigondozas@kre.hu

☎ +36 30/1-556-271 (9-19 óráig)

📍 Budapest, 1091, Kálvin tér 7/a

(a Kancellári Hivatal főbejáratánál,

az üvegezett vasajtónál balra, 13-as szoba)

KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM
Online Tanácsadás

kont@kt
ONLINE TANÁCSADÁS

**ONLINE TANÁCSADÁS
KÁROLIS HALLGATÓKNAK!**

Írj nekünk, ha életvezetési, önismereti, kapcsolati, párkapcsolati, pályaaorientációs vagy bármilyen más kérdés foglalkoztat!

<http://kontakt.kre.hu>

<http://kontakt.kre.hu>

kont@kt – ONLINE HALLGATÓI TANÁCSADÁS

✉ kontakt@kre.hu

🌐 <http://kontakt.kre.hu>

A program a Diáktanácsadás keretén belül kínál lehetőséget azon károlis hallgatók számára, akik anonimitásuk megőrzése mellett, az internet kínálta lehetőséggel élve szeretnének támaszt és megértést kapni

- életvezetési,
- kapcsolati és beilleszkedési nehézségekkel összefüggő,
- pályaválasztási,
- önismereti,
- és más, számukra fontos kérdésekben.

A levelezési szolgálat az Egyetem honlapján keresztül működik, bármely internetezésre alkalmas eszközzel bármikor és bárhol könnyen elérhető. A program tanácsadói a KRE mentálhigiénés segítő szakirányú továbbképzési szakán oklevelet szerzett, segítő foglalkozású szakemberek (pedagógus, családterapeuta, coach), akik közül mindannyian több éves tapasztalattal rendelkeznek az internetes tanácsadás területén.

SOULító – KORTÁRS SEGÍTŐ

✉ soulito@kre.hu

📘 SOULító

A SOULító Kortárs Segítő csoport olyan károlis, pszichológia és szociológia szakos önkéntes hallgatókból áll, akik kortársaikat leginkább megértve segítenek az egyetemista létből fakadó nehézségekkel kapcsolatban. A SOULító Kortárs Segítő csoport tevékenységéről bővebben a 17. oldalon olvashatsz.

Aktuális eseményeiről Neptun-üzenetet küldenek, illetve Facebook-oldalukon is tudsz tájékozódni!

ÉLETVEZETÉSI TANÁCSADÁS

✉ szego.andrea2@gmail.com

A tanácsadás keretében Szegő Andrea klinikai pszichológus ingyenes konzultáció keretében várja mindazokat a bölcsészkaron tanuló hallgatókat, akik életvezetési elakadással küszködnek, az önismereti folyamataik elmélyítésére törekszenek, vagy krízisekben, családi és kapcsolati problémákban szeretnének támogatást kapni.

A konzultációhoz e-mailben bejelentkezés szükséges. A bejelentkezéskor néhány sorban írd le a probléma jellegét! A levél tárgya: „KRE TANÁCSADÁS”.

KRE BTK KARRIERIRODA

Az egyetemi évek az önállósodás és identitáskeresés meghatározó időszaka. Ez alatt kell kitalálnod, hogyan képzeled el a jövődet és mivel szeretnél foglalkozni. Ez azonban korántsem mindig olyan egyszerű dolog, hisz nagyon gyorsan változik körülöttünk a világ, így a munka világa is: nehéz tájékozódni, és a jó döntéshez önmagad ismeretére is szükség van. Számos kérdés, nehézség merülhet fel ezen az úton, ami teljesen természetes, ezért a Karrieriroda munkatársai segítenek neked válaszokat találni, eligazodni a felmerülő kérdésekben.

A KRE BTK KARRIERIRODA SZOLGÁLTATÁSAI

- karrier- és pályatanácsadás;
- önéletrajz- és motivációs levél írásával kapcsolatos konzultációs lehetőség biztosítása;
- állásinterjút érintő kérdések megbeszélése, interjúhelyzet kipróbálásának, gyakorlásának megszervezése;
- álláslehetőségek, diákmunkák, gyakornoki és önkéntes munkalehetőségek megjelentetése (kari honlapon, Neptun-üzenetben, hirdetőtáblán, Facebook-oldalon), közreműködés ilyen lehetőségek felkutatásában;
- tréningek szervezése;
- karrier témájú cikkek, kiadványok, videók közzlése a Facebookon és a weboldalon;
- karrier témájú beszélgetéssorozat szervezése és lebonyolítása;
- karrierépítéssel kapcsolatos kurzusok szervezése és tartása a Károli Közösségi Napokon;
- Károli Gáspár Ösztöndíj, Református Ösztöndíj pályázat lebonyolítása, kiértékelése a BTK hallgatói számára, Média Ösztöndíjjal kapcsolatos információs tanácsadás, kari önkéntes munkák szervezése;
- Károli Alumni Program működtetése;
- KRE BTK Alumni Mentor Program működtetése.

KIHEZ FORDULHATSZ A KARRIERIRODÁBAN?

Füleki Beáta

életpálya- és karrier-tanácsadó, mentálhigiénés szakember

Aradi Judit

ügyvivő szakértő

A BTK Karrieriroda elérhetőségei

Károli Gáspár Református Egyetem, Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar, Karrieriroda,

📍 1088 Budapest, Reviczky utca 4. 1. em. 111.

✉ karrieriroda.btk@kre.hu

✉ fuleki.beata@kre.hu

✉ aradi.judit@kre.hu

☎ +36 30 481 4309

☎ +36 30 115 0769

🌐 <http://www.kre.hu/alumni/>

📘 KRE BTK Karrieriroda

WEB

„Segítséget sosem könnyű kérni”

KORTÁRS SEGÍTŐK A KÁROLIN

A SOULító Kortárs Segítők a Diáktanácsadó Központ keretében működnek 2013 óta a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Karán. A jellemzően pszichológia és szociológia szakos hallgatókból álló kortárssegítő csoport bár elsősorban a bölcsészkar keretei között működik, mégsem zárkózik el a segítségnyújtás terén az egyetem többi karán tanuló hallgatótól sem. A kortárssegítés fogalma alatt azokat a csoportokat értjük, amelyek hasonló helyzetben élő más embereket segítenek. A kortárssegítő és a segíteni kívánt fél általában életkorbeli közelségben van egymással, így a felsőoktatási intézményekben is mára már igen elterjedt segítő forma. A SOULító jelenleg aktívan 5-10 fővel működik, vezetői Gaskó Ágota és Dr. Koltói Lilla.

De miért is jó ez a közösség, ez a segítő forma?

A SOULító Kortárs Segítők két tagjával beszélgettem, akik egyöntetűen elmondták, hogy bátrabban, szívesebben jönnek el a hallgatók egy olyan beszélgetésre, ahol hasonló korú és helyzetű emberrel beszélgethetnek. „Nincs generációs

különbség, így talán jobban elhiszik, hogy meg tudjuk érteni a problémáikat” – fogalmazza meg Sipos Tamás kortárs segítő, pszichológia mesterszakos hallgató, aki a pszichológia alapképzés második évében csatlakozott a segítő csoporthoz. A segítő beszélgetésekhez az adja a közös, szilárd alapot, hogy hasonló életkorú, hasonló problémákkal küzdő egyetemisták ülnek le egymással szemben, így a szakemberekhez gyakran kapcsolódó előfeltevések nem érvényesülnek – ahogy Tamás is elmondja, „itt nincsenek sztereotípiák a segítőik körül, hiszen egyenrangú felek, kortársak beszélgetnek egymással, erre az alapra pedig sokkal könnyebb építeni”.

Hájos Tamás Balázs a sok pszichológushallgató mellett harmadéves szociológushallgatóként vesz részt a SOULító Kortárs Segítők csoportjában, s elmondása szerint a segítőik igen sokfélék, így nemcsak egyfajta személyiséggel lehet beszélgetni – a csoportnak lehetősége van azt a kortárs segítőt „delegálni” egy beszélgetéshez, aki személyiségében maga is jobban tud kapcsolódni az adott megkereséshez, problémafelvetéshez. Így a klasszikus, egyszemélyes iskola-

pszichológus helyett itt egy sokszínű, különféle emberekből álló csapat/közösség működik.

Mikor érdemes jelentkezni?

Problémamegoldás esetén téves az az elképzelés, miszerint akkor kell csak segítséget kérni, ha már ég a ház. Tamás kiemeli, hogy ahogyan „a testi egészség kapcsán a rendszeres testmozgás és a helyes táplálkozás része az életünknek, úgy a lelki egészség megőrzése esetében is rendkívül fontos a folyamatosság, hogy a bennünket foglalkoztató kérdéseket rendszeresen meg tudjuk beszélni valakivel”.

Mindketten elismerik, hogy segítséget sosem könnyű kérni, még akár a sokadik alkalommal sem. A bizalmas, négy szemközti segítő beszélgetés lehetőséget teremt a kapcsolódásra, a meghallgatás élményét kínálja, és nem is ígér problémamegoldást, nem kezdeményez gyerekkorig visszamenő mélyfeltáró beszélgetéseket, viszont lehetőséget ad, hogy elinduljunk egy önmagunkhoz vezető úton: bátorítást adhat, hogy dolgozzunk magunkon, figyeljünk önmagunkra.

Fontos, hogy a segítő nem ad tanácsot, legfőképpen csak meghallgat, kapcsolódik, jelen van, biztonságos helyet teremt, ahol megélhetjük az érzéseinket. Ha pedig érzéseinkkel tisztába jövünk, könnyebb látni, mire is van valójában szükségünk. Segítőnk arra bátorít, hogy rátaláljunk saját megoldásunkra és arra az erőre, ami ehhez szükséges.

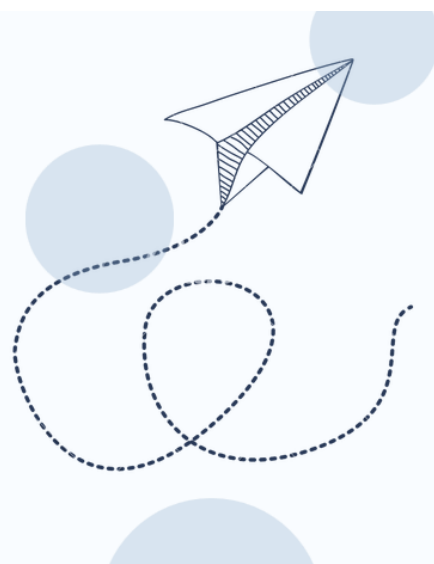
Hogyan jelentkezhetek?

Jelentkezni elsősorban e-mailben, a soulito@kre.hu e-mail címen lehet, ahol egy koordinátor fogadja a beérkező jelentkezéseket, majd a kortárs segítő felveszi a kapcsolatot a tényleges találkozás egyeztetése végett a hallgatóval. A négy szemközti beszélgetések összesen 6 alkalommal, egyenként 50 percig tartanak. Tamás és Balázs is elmondta, hogy ez a hat alkalom általában elég ahhoz, hogy eredményt érjenek el: a cél ugyanis az ösztönzés, az útbaigazítás, a cselekvés előmozdítása.

A beszélgetések jelenleg a BTK Reviczky utca 4. szám alatti vagy a Dózsa György úti épületben folynak. A beszélgetések titoktartás mellett zajlanak.

Ki lehet kortárs segítő?

A SOULító egy önszerveződő csoport, a tagok a segítő szerep mellett kiegészítő tevékenységeket is ellátnak – például marketing feladatokat –, csoportos és közösségépítő alkalmakat is tartanak, mindezeket egyetemi tanulmányaik mellett végzik. Az önkéntes alapon végzett

Kedves Hallgatótársunk!

TUDDTAD?

A KÁROLIN INGYENESEN IGÉNYBEVEHETŐ
A KORTÁRS SEGÍTÉS. ELAKADÁSAIDDAL
KERESS FEL MINKET BIZALOMMAL!

SOULÍTÓ
SOULITO@KRE.HU

szolgálat egyben jó tapasztalatszerzési lehetőség is, hiszen könnyített közegben, de mégis tanulmányaikhoz kapcsolódva foglalkozhatnak releváns munkával. Aki érez magában segítő attitűdöt, nyugodtan jelentkezhet hozzájuk. Általában háromévente, ahogy a képzésük végéhez érnek a hallgatók, úgy változik a csapat összetétele is. A kortárssegítés természetesen szakmai támogatás mellett zajlik, esetmegbeszélések, szupervízió keretében.

Balázs elmondja, hogy nemcsak segítőként, de már segítétként is megtapasztalta, hogy mennyire jó ez a közösség, ez a lehetőség, neki is nagy segítség volt annak idején. „Szoktam bátorítani a szaktársakat is, hogy jelentkezzenek, hiszen nagyon empatikusak, elfogadók a kortárs segítők, én is sokat tanultam azoktól, akikkel együtt dolgozom” – teszi hozzá. Tamás is megosztja tapasztalatát, mely szerint a kortárs segítőkből

megmozgatnak ezek a beszélgetések valamit, hiszen „minden segítőnek van vakfoltja”, tehát olykor magukban a segítőkből is felszínre tör egy addig ismeretlen probléma, felismerés. Minden beszélgetés egy ugrás az ismeretlenbe, hiszen sosem lehet tudni előre, hogy hogyan alakul, miket hoz majd felszínre.

Zárszóként...

Mikor kérdezem, hogy mi a legnehezebb ebben a szolgálatban, akkor Tamás és Balázs is egyöntetűen a hallgatók megszólítását emeli ki. Általában Neptun-üzeneteken keresztül szólítják meg a hallgatókat, de most már Facebook-oldaluk is újra működik. A hallgatók megszólításakor általános probléma, hogy mivel a felhívásban nem hangzanak el nagy szavak, így nehéz megfogalmazni a beszélgetés miéértjét, mégis az a tapasztalat, hogy akik eddig jelentkeztek, egyáltalán nem bánták meg ezt a hat alkalmat. Sőt, általában az szokott megfogalmazódni a hallgatókban, hogy milyen kár, hogy véget ért. ■

A SOULító Kortárs Segítő csoportról bővebben az alábbi elérhetőségeken tudtok tájékozódni:

WEB

FACEBOOK

A SOULító csapat egy része:
Sujtó Laura, Kuklis Vanda, Homoki Adél, Farkasházi Zsannett, Gróznér István és Sipos Tamás

SZERELMEK, AMIKET MEG KELL TAPASZTALNOD AZ ÉLETBEN

1. ÖNMAGUNK SZERETETE

Önmagunk szeretete. Na persze nem ilyen nárcisztikus módon értve. Önmagunk szeretetéből, vagy épp megvetéséből indul ki minden. Fontos, hogy az ember rátaláljon önmagára, megtalálja azokat az érdeklődési köröket az életében, aminek segítségével kiteljesedhet. Ez persze nem olyan könnyű út, amilyenek leírva hangzik, de ezt ti is tudjátok. A húszas éveink eleje talán az egyik legösszevaróbb korszakunk. Már nem vagyunk gyerekek, de még éppen felnőttek sem. Az egyik énünk még ragaszkodik az esetleg kevésbé problémás gyerekkorhoz, a másik énünk pedig már azt várja, mikor léphet ki a „Nagyvilágba”, úgy igazán. (Sokunknak pedig épp túl hamar kellett megtennie ezt a lépést.) Össze vagyunk zavarodva, nem tudjuk melyik lépés legyen a következő, legtöbbször csak sodródunk az árral és reménykedünk abban, hogy a következő nap valami jobbat, érdekesebbet tartogat. „Talán holnap kapok valami aprócska jelet, hogy hogyan tovább” – szoktam gondolni. Csakhogy ezek a jelek sem hullanak csak úgy az ölünkbe és ezért sokszor azt gondoljuk, hogy elébe kell mennünk a történéseknek, pedig nem. Nem szeretnék általánosításokba belefolyni, de sok mindennek a titka az, ha türelmesen kivárjuk, mikor kitisztul előttünk az út, mikor már igazán ráébredünk arra, hogy minden okkal történik és a rossz döntéseinkből is szülehetnek meglepően jó fordulatok.

„Megvárni egy angyal és egy szent türelmével, amíg a dolgok - emberek, eszmék, helyzetek -, melyek hozzád tartoznak, eljutnak hozzád. Egyetlen lépést sem sietni feléjük, egyetlen mozdulattal, szóval sem siettetni közeledtük. Mert bizonyos emberek, eszmék, helyzetek, melyek életedhez, jellemedhez, világi és szellemi sorsodhoz tartoznak, állandóan útban vannak feléd.

Könyvek. Férfiak. Nők. Barátságok. Megismerések, igazságok. Ez mind feléd tart, lassú hömpölygéssel, s találkoznod kell egy napon. De te ne kapkodj, ne siettesd útjukat és közeledésüket. Ha nagyon sietsz feléjük, elkerülheted azt, ami fontos és személyesen a tiéd. Várj, nagy erővel, figyelmesen, egész sorsoddal és életeddel.” (Márai Sándor)

Mindenki hibázik, senki sem tökéletes. Ezt többször hallhattuk már életünkben, de sajnos sokunkban nem ez maradt meg a legerőteljesebben, hanem éppen a negatívumok, az elvárásoknak való megfelelés. Így, ebben a káoszban nehéz önmagunkat szeretnünk. Minden félresiklott történésért magunkat okoljuk és ezzel gátat szabunk a fejlődésünknek. Mi vagyunk a saját boldogságunk gátjai. Biztos vagyok benne, hogy bőven vívtál csatákat önmagaddal, amik nem feltétlenül zárultak győzelemmel, de a háború még előtted áll. Ha benned van a változásra, fejlődésre való hajlam, az önmagában már fél siker, de ha teszel is érte, az egész nyereség. Minden célod, kapcsolatod csak akkor lehet igazán sikeres, ha hiszel magadban, elfogadod azt, aki vagy. Ha ez nem megy, addig minden csak félig sikerülhet.

2. SZERELMESNEK LENNI A CÉLJAJDBA, ÁLMAIDBA

Az első lépés azért volt igazán fontos, hogy utána lehetőséged legyen arra, hogy a céljaidba is beleszerethess. Ha belegondolok abba, hogy kislány koromban mennyire hittem abban, hogy lehet belőlem énekesnő, vagy színész, szinte megijedek. Megijedek attól a hittől, amit akkor, abban a korban tapasztaltam. Az pedig, hogy azóta nem éreztem ilyen erős hitet, még ijesztőbb. Tudom, hogy sokan így érzünk, nem véletlenül került terítékre a téma. Kell, hogy szerelmes legyél a céljaidba. Hinned kell benne

úgy, ahogyan rég. Keresned kell ezt a régi hitet, mert valahol ott lapul, még akkor is, ha most azt érzed, hogy nincs igazam. Higgy benne úgy, mint egy gyermek és tarts ki mellette, ne hagyd, hogy bárki elbizonytalanítson abban, amit el szeretnél élni. Akármennyire is klisé, de erre mindig emlékeztetni kell a törekeny emberi lelket.

3. BELESZERETNI MÁSOKBA

Gondtad ugye, hogy ez lesz az utolsó pontunk? Persze ez az első dolog és nem az utolsó, ami eszébe jut az embernek. Van olyan, mikor az önismeret előtt jön és van úgy, hogy utána. Erre nincs előírás és nem is szeretném, ha azt hinnétek, hogy van. Sok olyan emberrel találkoztam már, akit nagyon pozitív irányba sodort egy kapcsolat, de rengeteg olyannal is, akinek szüksége lett volna arra, hogy rátaláljon önmagára, mielőtt rátalál valakire, vagy rátalálnak. Sokszor a magány is hasznunkra válhat, sőt. Nyilván minden embernek szüksége van egy társra, de a magány időszakára is. A magány szóra rengetegen negatívan tekintenek, holott épp annyira lehet pozitív is. Lehet a kísérletezés, a rendeltetésünk, elhivatásunk felfedezésének időszaka is. Több keresztény emberrel is beszéltem már, akik ajándékként beszéltek valaha megélt magányos időszakokról. Közlebb kerültek Istenhez és általa önmagukhoz is. Ettől függetlenül tisztában vagyok vele, hogy a szerelem érzését bárminemű más emberi érzés nehezen tudná felülmúlni, ezért én csak abban reménykedem, hogy mindenki a saját idejében, tempójában megtalálja majd önismereti létrájának boldogság nevezetű fokát. ■

Marton Petra

kommunikáció- és médiatudomány, III. évfolyam

#KREatív: hallgatói alkotások

NOSZTALGIA

KÉPZETEK A HÓBAN

Csak egy percre képzeltelek,
Mégis mint ezernyi hópihe,
Úgy hulltak hóba az emlékek.

Bakancsom alatt a ropogó hó,
Dermesztő hidegben egyedül,
Te lelkedhez maradtam hű.

Vissza nem kaplak,
Többé talán nem is látlak
Képzetben mégis karomban tartalak.

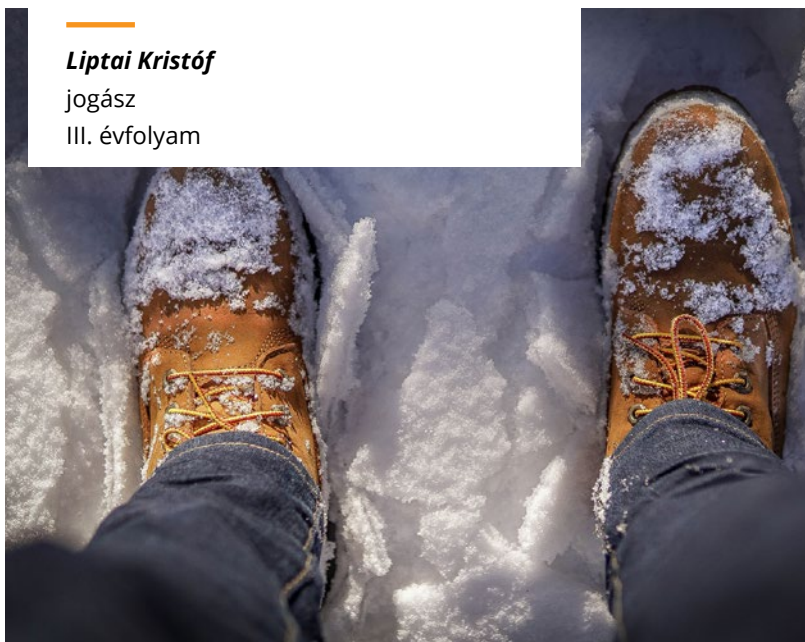
Ha e börtönből szabadulok
Havas mezőkön, tengernyi dombokon,
Szellemben, álmaid felett őrködöm.

Ó, Uram, mondd meg!
Szabadságom után
Török úgy meg, mint üveg?

Ágyamon melyik oldalán feküdjek?
Mégis, téli didergető hidegben gondolok,
Így vagy úgy, vagy máshogy, még szeretlek.

Liptai Kristóf

jogász
III. évfolyam

Nyár szag van
ezernyi csilingelést fúj eszembe a lég
Emléktárlat
bárcsak köztük járnék s bennük
nem csak ők kopognának
szemtelenül kopott ajtóimon
eldugott zugakból rám kacsintva, hogy
emlékszel-e még?

Túlontúl jól s fakón vágyva
új élményeket kaparnék az éjszakába
ha nem fújná tele szemem
ezernyi csilingeléssel az az áporodott nyár

Imre Boglárka

pszichológia MA
I. évfolyam

Á L O M L E P K É K

Pillangók.
Ezüst, rózsaszín, bordó csillogás.
Az ablak tárva-nyitva áll -
REPÜLJETEK!
De nem tudtok.
Makacs, falhoz ragaszkodó
falmatricák...

Tóth Renáta Anna

anglisztika
II. évfolyam

SEMMITMONDÓ VERS

Elfogyott az ihlet,
Még csak tervem sincsen.
Várom, hogy a tollam
Ötlet-tintát hintsen.

Ám ha már elkezdtem,
Be kéne fejezni,
Nem csak a papírral
Untalan szemezni.

Alkotói válság...
Kínos kezd már lenni,
Hogy nem jön egy tipp se,
Hogy nem segít semmi.

Ez így elég kevés
Metafora nélkül,
Így köt ki majd a vers
A kukában végül.

De csak a kedvedért
Megszemélyesítem:
Elesett a versem,
Így hát felsegítem.

Volt miért szenvedni,
Hósalak ez írás
Kibirja a csatát,
Micsoda kihívás!

Tűr, szenved, gyötrődik,
És ő mégis hagyja,
Hogy szidja a világ
Apraja és nagyja.

De majd jóra fordul
Minden mese vége,
Az a közönségnek
A nagy nyerevénye.

Nem a happy end, mert
A zárás a lényeg.
Nem él a vers ezzel,
Nem mondható késznek.

Ha már nagyon untat,
Ne is olvasd végig!
Csak gondoldj bele, hogy
Ezt írtam egy hétig.

De, ha velem tartasz,
Nincsen már sok hátra,
Olvasóim zöme
titkon csak ezt várta.

Két strófa maradt csak,
Hamarosan vége.
Semmitmondó versszak,
Légy versem egysége!

Drága életedből
Raboltam pár percet.
Leköteleztél, hogy
Olvastad e verset!

Solti Kata
tanító
III. évfolyam

KÖRJÁRAT

Ködből az esőbe, esőből viharba, fázok s vacogok,
A szebb napokat várva, a padláson ázva, érzem, hogy bajt hozok,
Hozom, csak magamra, feledésbe szakadva, az elmém eljátszva,
Töri le kedvemem, mi lassan már eltemet, kapaszkodom fejfámba.

Föld alatt és ég közt vettem örök menetjegyet,
Mindig lakatlan tájakon megyek,
Oda jutok, hová soha ember nem megy,
Mégis szívekben nyerem el a helyem.

Van, hogy egy helyben, a fertő legmélyén tapicskolok,
Elindulnék olyankor, de ugyanoda jutok,
Most is voltam ott, de talán csak egy pillanatot,
A másik pillanatban már a napfény beragyog.

Nagy Henrik
jogász, I. évfolyam

NYITOTT ABLAK

Nyári késő este,
sötétedés lehelete
száll be az ablakon,
altatódal sehol,
szirénák végtelen zaja
messzi mélyből mormol.
Asztalomon egy könyv
lapjain átfut a huzat,
s hol megáll: utószó.
Majd arcomat adom,
nyissa fel, olvasson bele,
lapozni akarom,
ugye még nincs vége,
van több, mint amit most látok,
ugye nem csak ez vagyok?
És mikor megnyugszik
a levegő, hagyom arcom
ölembe hullani,
és üres testemben
megláthatom végre a magot,
s ha belelapozok
emlékeimbe vagy
vágymimba újat írok,
tudom, újra meghasad
majd borítója: előszó.

Vízy Gedeon
tanító
III. évfolyam

Végzeted ott vár,
hol a Nap,
hol a Hold,
nyugszik épp.
Ne késs, siess!
Légy szabad!

Fent a hegyen,
lent a völgyben,
vadászik ő sivatagban,
hisz vállán népe sorsa,
nem más ő mint a Vadász
Rajta múlik élet s halál.

Nappal társa árnyéka,
éjjel társa sötét árny.
Ő a Vadász,
kinek sorsa kezében
és tudja szívében
végzete egyre közelebb.

Oláh Georgina: Vadász

Oláh Georgina
gazdálkodási és menedzsment, II. évfolyam

MINDENNAPI LÁJKJAINKAT ADD MEG NEKÜNK MA

- a közösségi média mindennapos, életünkre gyakorolt hatásáról

Közösségi média és digitális világ kérdéseit boncolgatták a 10. alkalommal megrendezett Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó egyik programpontján Timár Borbála médiapedagógus, dr. Baracsi Katalin internetjogász és dr. Guld Ádám médiakutató segítségével. Az alábbiakban összefoglaltuk a beszélgetés legfontosabb pontjait.

Miért érdemes digitális műveltségre szert tenni?

A médiával átitatott környezetben a digitális műveltség segíthet visszavenni az irányítást a digitális világ fölött, hogy ne a média befolyásoljon minket, hanem tudatos döntéseinkkel tudjuk kiélvezni a média előnyeit, ismerve annak kockázatait is.

Az internetjogászat kezdete, jelene, foglalkozási területei

Internetjogászokra azért is lehet szükség, hogy tisztában legyünk azzal, hogy az

online és offline tér szabályai ugyanazok. Minden felhasználó meghatározott jogokkal rendelkezik: létezik a digitális biztonság fogalma, ami nem egy alkotmányos alapjog, de a világon mindenhol számon tartott jogosítvány, amely segítségünkre lehet, ha bajba kerülünk a világhálón. A jelenlegi magyar büntető- és polgárjogi szabályok minden interneten előforduló helyzetet szabályoznak, viszont a felhasználók ezeket ritkán olvasgatják. Az internetjogász munkájának egy része, hogy közérthető formában ismerteti a jogszabályokat, érzékenyíti az embereket,

felkelti az érdeklődésüket a jogra, ami nem egy száraz, unalmas terület, hanem egy segítő eszköz a digitális mindennapokban.

Lássuk az előnyöket és a kockázatokat

A technológia önmagában nem jó vagy rossz, hanem az a mód lehet az, ahogyan a felhasználó hozzányúl. Élethelyzetenként változó a megközelítés. A kérdés, hogy a felhasználó mennyire találja meg a helyes egyensúlyt a digitális világban. Nem az egyes platformok törlése, hanem a felhasználó kiegyen-

súlyozott aktivitása segítheti a hibák kiküszöbölését. Az egyénnek szerepe van az addikció kialakulásában is: akkor beszélünk függésről, amikor valami negatív értelemben befolyásolja a normál életvitelünket. Ezt jelentheti a szociális kapcsolatok leépülése, valós baráti kapcsolatok hiánya, napi 12 óra időtöltés a számítógép előtt, hátfájdalom, elhízás, az alvási ciklus megváltozása a digitális média használatával összefüggésben. Ha a tüneteket nem hagyja figyelmen kívül, az egyén felelőssége változtatni.

Algoritmusok döntenek helyettünk

Kialakul a harmadikszemély-hatás a digitális térben: az ember azt hiszi, hogy ha ő azokat a híreket olvassa, akkor mindenki más is ugyanúgy gondolkodik. A harmadikszemély-hatás elmélet lényege, hogy egyrészt az egyén önmagát („I”, illetve „Én”) és azokat, akiket magához hasonlónak tart vagy feltételez („You”, illetve „Te” vagy „Ti”), védettnek vél a média befolyásoló hatásaival szemben. Eközben az ember bekerül egy buborékba és kizárja magát a valóság megismeréséből, elhatárolódik a szemléletváltás lehetőségétől azáltal, hogy megismeri mások véleményét. Elmegy mellette a világ.

Digitális jóllét

Tágabb értelemben utal az ember online és offline élete közötti egyensúlyra, amikor úgy használjuk a médiát, hogy az testi és lelki egészségünket nem károsítja. Szűkebb értelemben a digitális jóllét az egészségre, harmonikus életre vonatkozik. Ezt az iparági szereplők is elkezdték figyelembe venni. Ez első szinten a telefonunk alkalmazásait érintő fizikai változásokban nyilvánul meg: a

képernyőidő mérése, a képernyőidő csökkentése, éjszakai világítás bekapcsolása mind olyan funkció, ami a digitális jóllétet szolgálja.

A digitális jóllét eltér gyermekek és felnőttek esetén. Egy 8 éves gyermek nem képes magán kontrollt gyakorolva időkeretbe helyezni az internethasználatot, míg a felnőtt ezt megteheti, hiszen gyakran a munkaeszköze az internet. Az, hogy egy gyerek könnyen rájön arra, hogy hogyan kell alkalmazásokat letölteni, hogyan kell megvágni egy TikTok videót, vagy hogyan kell videót feltölteni a YouTube-ra nem jelenti azt, hogy közben odafigyel a képernyőidőre és arra, hogy milyen tartalmat fogyaszt, ezért váratlanul láthat olyat, amitől megijed, és nem tudja, mit kell tennie akkor sem, amikor valaki meztelen képet kér tőle az online térben. Mindez szintén a digitális jóllét kérdése. Ideális esetben mindenki maga tudja meghúzni azt a határt, hogy mikor teszi le a telefonját. Családi körben megoldás a digitális szerződés kötése, iskolai vagy egyetemi környezetben pedig a digitális házirend bevezetése, ami angolszász országokban már két évtizede szokás. A digitális házirend sikere abban rejlik, hogy minden érintettet bevonnak a szabályalkotásba, így nem a másik feje fölött hoznak döntéseket. Ha a diák maga is aktív részese a kialakult rendnek, sokkal könnyebb tartania magát a szabályrendszerhez.

Digitális írástudás/tudatlanság

A digitális média nem csupán a szabadidő és szórakozás felülete. A komfortfunkciókon túl használható hétköznapi sikerek elérésére – akár a helymeghatározó megfelelő használatával könnyeb-

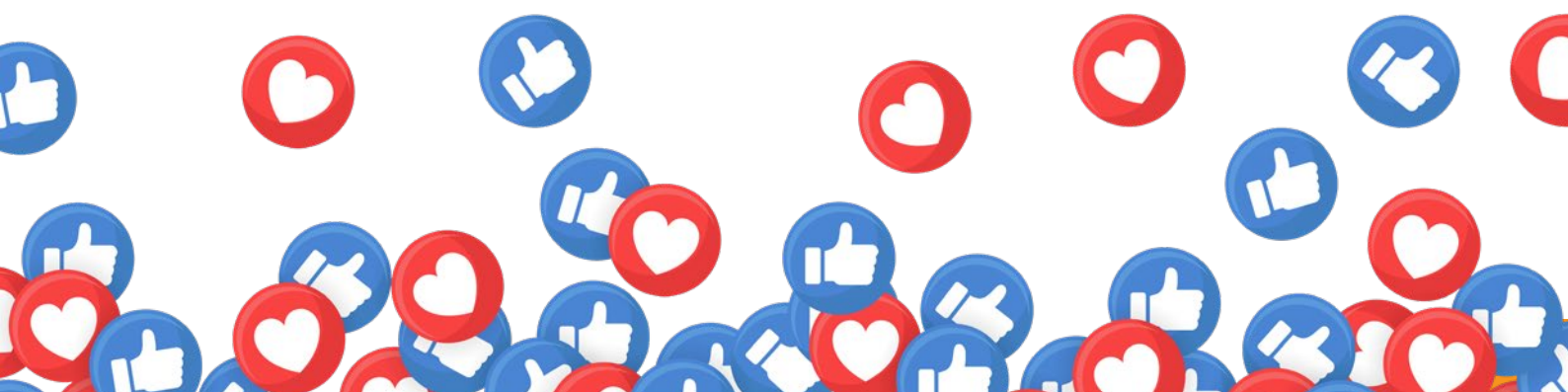
ben tájékozódunk, nyelveket tanulhatunk, beiratkozhatunk Magyarországról egy nemzetközi egyetem online képzésére, amelyet praktikus, költséghatékony módon el tudunk végezni, miközben olyan munkakapcsolatokat építhetünk ki hálózatépítő platformokon, amire 15-20 éve esélyünk se lett volna. Ezek a digitális írástudás szükséges készségei, amik szintén javítják a digitális jóllétet.

A gyermekek hozzáállása a médiához

Felnőtt egy olyan szülői generáció, aki maga is aktív internetes felhasználó, közösségi médiafelületen is megjelenik. A társadalom egy szűk kisebbsége ebből a generációból már tudatosabban odafigyel a változásokra, hogy mikor, hogyan vesz új eszközt, mik a technikai újdonságok – pl. szülői felügyeleti rendszer, vagy gyerekbarát böngésző beállítása. Bizonyos szülői közösségek eldöntik, hogy egy alsós gyereknek nem lehet semmilyen okoseszköze.

A gyerekek belenőnek a digitális korszakba, ezért az óvodások digitális médiafogyasztásáról is zajlanak kutatások. Születésüktől kezdve a környezetükben élő felnőttek, nagyobbak szokásai alapján is rengeteget tudnak a gyerekek a digitális médiahasználatról, tehát a szülők felelőssége felbecsülhetetlen.

Kisebbségben vannak azok a szülők, akik szélsőségesen tudatos módon nem engedik a digitális világ közelébe gyereküket 12 éves korukig. A társadalmi rétegződés szempontjából megfigyelhető erről az attitűdről, hogy kifejezetten a felsőbb osztályokhoz, kivételezett társadalmi csoportokhoz köthető. A digitális média így a társadalmi egyenlőtlenség

újratermelődésének az eszköze. Mivel az előrejelzések alapján azok a gyermekek, akiknek a digitális detox is az életük része, azok a szociális készségeket nagyon jól el fogják sajátítani, amik arról szólnak, hogy hogyan mozgunk közösségben, hogyan kezeljük a társas szituációkat, hogyan leszünk egy csoport vezetői és hogyan teremtünk kapcsolatot valós időben és térben.

Kitől várhatunk online védelmet?

A törvények mellett segítségnyújtó szerepük van az iparági szereplőknek, akik előrehaladtak a felelősségvállalás terén. Ha valaki 13 éves kora előtt próbál meg regisztrálni a közösségi oldalakra, akkor hamis adatot kell megadnia. A szolgáltatók erősen óvják a 18 év alatti korosztályokat: pl. a Facebookon megjelenő durva tartalmakat szűrke felület takarja. Sokkoló tartalmat csak akkor láthat a felnőtt felhasználó is, ha készen áll rá, de 18 év alattiaknak ezek egyáltalán nem jelennek meg. Továbbá az idegenek kapcsolatfelvételét is szigorúbban szabályozzák a szolgáltatók a fiatalkorúak esetében. Természetesen az iskoláknak, az oktatásnak, valamint a családnak is nagy szerepe van a fiatalok védelmében. Mindenkinek feladata a tudatosság, de az

egyén felelőssége, hogy a jogszabályok ismeretében tudatosan tevékenykedjen online felületeken.

Mi is a közösségimédia-platform?

Nem olyan, mint egy hagyományos sajtóorgánium, mint az újság vagy a rádió, hanem egészen más, illetve egyáltalán nem közszolgálati szerepet tölt be. A személyiségi jogokon túl érdemes lefektetni egyéb szabályozásokat is. Ausztrália, Kanada és Franciaország ott tart, hogy pár éven belül megalkot egy olyan szabályozást, amit majd esetleg európai országok átvehetnek. Norvégiában a digitális tudatosság jegyében már megalkottak egy törvényt, amely szerint, ha az Instagramon egy influenszer túlfilterezett tartalmat oszt meg, akkor azt egyértelműen jelezni kell a testképzavarok és az önértékelési problémák csökkentése érdekében. Sok fiatal szeretne hasonlítani ahhoz, amit az Instagramon lát, pedig az a tartalom beauty-filter nélkül másként mutatna.

Közösségi irányelvek

Csak olyan alapelvekről van szó, amelyek az egészséges emberi erkölcs is diktál. Lényegében magába foglalja, hogy amit a való életben nem tennél meg a

másikkal, azt a virtuális térben se tedd meg. Akkor se, ha sokkal könnyebb kegyetlenséget gyakorolni olyan térben, ahol nem látom a másikat, és ő sem látja, ki az elkövető. Néhány éve elérhetőek ezek az elvek magyar nyelven is, melyek közül néhány így szól: Ne gyűlölködjünk. Ne kövessünk el bűncselekményt. Tartsuk tiszteletben az emberi méltóságot. Engedéllyel tegyünk ki tartalmakat. Ha mástól idézünk, megfelelő forrásmegjelölést használjunk.

Felhasználói jogok

A rólunk készült kép, videó és hangfelvétel esetén minden esetben hozzá kell járulnunk ahhoz, hogy a felvétel elkészüljön. A hozzájárulás mellett arról is kell rendelkezni, hogy a felvételt hol és milyen formában fogják használni. Kevésbé köztudott, hogy bármikor kérhetjük, hogy a rólunk készült tartalmakat töröljék. A képmás mindenkinek személyes tulajdona, amivel rendelkezhet, ezért nagyon fontos figyelni, hogy engedéllyel használják-e fel mások a rólunk készült képeket. Ha olyan felvételt látunk, amihez nem járultunk hozzá, az oldaltól lehet kérni, hogy törölje azt. Polgári perben sérelemdíjat lehet kapni, ha ezt a kérést visszautasítják. Ebből a szempontból

fontos jogosítvány, amivel mindenki rendelkezik, a felejtés joga: magyar nyelven lehet írni a Google-nek olyan tartalomról, ami már irreleváns vagy engedély nélkül került fel, és a Google a kérésre el fogja tüntetni az európai keresőmotorjából.

Digitális figyelemelterelés, információs telítettség

Önreflexió és tudatosság nélkül az egyén nem jut el arra a felismerésre, hogy azért depressziós vagy rossz a hangulata, esetleg fáradt, mert egész nap egy képernyőt nézegetett ahelyett, hogy valós térben és időben találkozott volna emberekkel. Kutatások igazolták, hogy a Z generációsok közül (1995-2010 között születettek) sokan érzik magukat sikertelennek, frusztráltak, magányosnak, elidegenedettnek, miközben napi 10 órát töltenek közösségi médiafelületeken annak az illúziójában, hogy társaságban töltik az időt kialakult kapcsolati háló és barátok körében. Az ember evolúciós viselkedésére viszont az jellemző, hogy a társaság fizikai. Ahhoz, hogy a társasági igénye kielégüljön, nem elég, ha az ember csak egy képernyőt nézeget, hanem érzékelnie kell a másik ember fizikai jelenlétét, hogy a szemébe nézzen, megérinthesse beszélgetés közben, vagy reagálni tudjon a másik nonverbális üzeneteire. A social média óriási illúziója, hogy általa sok emberrel vagyunk kapcsolatban, de ne feledjük, hogy ha jól akarjuk magunkat érezni, tényleg emberek közé kell mennünk, hogy valóságosan megélhessük a kapcsolatainkat.

Szakmai- és magánélet egyensúlya

Szakmai és privát profil létrehozásával kikerülhető a két élettér összemosódása, konfliktusa. A személyiségmarketing, illetve self-branding foglalkozik a virtuális szakmai jelenléttel. A mai munkaerőpiacon minden állásra jelentkező digitális lábnyoma állandóan

az érdeklődés középpontjában áll. A HR-munkatársak egy jelentkező anyagainak bírálatakor minden bizonnyal ellátogatnak különböző közösségi médiafelületekre is, hogy megnézzék, ki mit oszt meg magáról. Fontos emlékezni arra a triviálissá vált mondatra, hogy a digitális környezetben minden megmarad. Előáshatók lesznek valakinek a múltjából az egyszer régen, öntudatlanul felpakolt tartalmak.

Hogy lehet kitörni a közösségi média-buborékból?

Tudatos attitűd szükséges ahhoz, hogy a mai átpolitizált világban felfigyeljünk arra, hogy az érdeklődésünket és tájékozódási szokásainkat nagy mértékben a politikai érdeklődés határozza meg, ami egy zárt buborékot eredményez. Nem kell mást tennünk, mint a mi politikai nézeteinkkel ellentétes három politizáló portált követni, hogy a cikkjeiken keresztül a másik oldalból is lássunk valamennyit. Folyamatos érdeklődés és kíváncsiság szükséges amellett, hogy megfelelő pszichológiai, szociológiai és technológiai ismeretekre is szert tegyünk arról, hogy hol milyen tartalmakkal találkozhatunk. Életkortól függetlenül nagyon fontos a kritikus gondolkodásmód, mert már a legfiatalabb óvodáskorú felhasználókkal is érdemes elkezdni az egész életen át tartó tanulást.

A kereséseinket tágíthatjuk egy egyszerű módon, hogy ne mindig az előzményeink alapján kapjunk ajánlásokat, ami által sosem látjuk a teljes spektrumot. Amikor megnyitjuk a Google-t, megjelenik a Gmail-fiók kis ikonja a jobb felső sarokban, ami sokkal inkább személyre szabott kereséseket generál. Kijelentkezett Gmail-fiók esetén viszont általánosabb találatokat kapunk. A cookie-kezelés is szerepet játszik a keresési találatainkban, amely szűkíti az érdeklődési körünket. A cookie-k segítségével lekövethető, hogy mit teszünk a számítógépünkön, ezáltal fogja tudni a ruhabolt már a bejelentkezésünk előtt, hogy miket

vásároltunk, mikre kerestünk rá. Ha a cookie-kat nem fogadjuk el, vagy kitöröljük a böngészőnkéből, akkor sokkal több tartalomhoz férhetünk hozzá.

A közeli jövő változásai

Meghatározó trend lesz a mesterséges intelligencia által generált álló- és mozgókép, a deepfake technológia térnyerése, valamint a CGI (Computer-Generated-Imagery), melynek köszönhetően odáig jutott a technika, hogy úgy tudnak számítógépek személyeket generálni, hogy a róluk készült képek – mozgó- vagy állóképek – nem beazonosíthatóan ábrázolnak mesterséges kreálmányokat, amelyek ugyanolyannak tűnnek, mint a való életben élő emberek. Az elmúlt évben jelent meg az Egyesült Államokban az első olyan CGI ügynökség, ami kizárólag digitálisan létrehozott influenszereket foglalkoztat. Ennek következménye lehet, hogy a jövőben a valós influenszerek háttérbe szorúlnak, mivel ezek a digitális kreálmányok pont úgy viselkednek, ahogy mi akarjuk. Az influenszer-marketing egyik legnagyobb kockázata, hogy a tizenéves fiatal egyszer csak érzékeny tartalmat oszt meg magáról, vagy beszél valakinek, tehát nem kontrollálható. A kontrollfunkció az új karaktereken keresztül maximálisan gyakorolható. Ezek a változások a technika fejlődésével törnek előre a közeli jövőben – a nagyközönség számára fél- vagy egy éven belül lesznek nyilvánosak. ■

A CIKK TELJES TERJEDELMÉBEN

ITT OLVASHATÓ:

TÁRSADALMI KÉRDÉSEKRE KERESTÉK A VÁLASZT AZ IDEI SZÁRSZÓI KONFERENCIÁN

Egy év kényszerszünet után hatalmas várakozás előzte meg a 2021. augusztus 26. és 29. között megtartott Reformátusok Szárszói Konferenciáját. A négynapos rendezvényen a globalizált világ és a református öntudat kérdéskörét, kapcsolatát járták körül egyházi vezetők, közéleti szereplők, neves szakemberek és politikusok saját szakterületük szemszögéből.

A szárszói konferencia évszázados múltra tekint vissza: 1935-ben rendezték meg először a reformátusok szárszói konferenciáját a balatonszárszói SDG-táborban. A kommunista diktatúra után minden évben megtartották a rendezvényt, egészen az ezredfordulóig, majd egy hosszabb kihagyást követően 2017-ben indította újra a rendezvényt a Református Közéleti és Kulturális Alapítvány (RKK).

Vajon mit tartogat a keresztyéneknek a globalizáció? – erre a kérdésre keresték a választ idén a szervezők, előadók és résztvevők. „Hatalmas öröm, hogy Isten

vezet minket és megmutatja azokat az ügyeket, amelyekre érdemes jobban odafigyelnünk. Szeretnénk a társadalmat foglalkoztató fontos kérdésekre a hitünkben fakadó, keresztyén válaszokat adni.” – fogalmazza meg Zila Gábor, a Református Közéleti és Kulturális Alapítvány ügyvezetője a Reformátusok Lapja LXV. évfolyamának 36. számában. „Hasznos több szempontból rálátni a világra és keresni az igazságot, mert megismerhetünk olyan részleteket, amelyekre esetleg mi nem gondoltunk” – teszi hozzá.

„Nagy öröm volt látni, hogy hatalmas várakozás előzte meg a konferenciát, egy év kényszerszünetünk volt, de aztán viszonylag gyorsan beteltek a helyek, a meghatározott maximális létszámot el tudtuk érni, amiért nagyon hálásak vagyunk” – fogalmazott Zila Gábor a konferencia szervezésével kapcsolatban.

A szellemi, lelki feltöltődés, illetve a társadalmi kérdésekről való beszélgetés lehetőségét adó konferencia a közös hit alapján szerveződik, így a résztvevők együtt megerősödve tudják folytatni feladatukat, küldetésüket a világban.

Mi a szerepe a keresztyén értékeknek a felgyorsult világban? Hogyan lehet elfogadni, hogy a technológia csúcsát uraló ember nem képes Isten szerepét betölteni? Fontos lehet-e a pénz a keresztyének számára? – többek között ezeknek a kérdéseknek mentén szerveződtek a beszélgetések, előadások.

„Ha erős a saját identitásunk, erős a saját önazonosságunk, akkor elég bátrak és szabadok lehetünk ahhoz, hogy tudjunk ezekről beszélni, ezt meg tudjuk vallani, és lássuk azt is, amit más felekezeti testvéreink másképp gondolnak, másképp tanítanak” – véli Földváryné Dr. habil. Kiss Réka történész, néprajzkutató, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának egyetemi docense, aki szintén több beszélgetésben vett részt a négy nap alatt. Többek között a rendezvény programjának részeként levetítették a „*ti is élni fogtok.*” című dokumentumfilmet az elfelejtett református hősről, mártírról, Pógyor Istvánról. A vetítés után tartott beszélgetésben részt vett egyetemünkről a már korábban említett Földváryné Dr. habil. Kiss Réka egyetemi docens és Ablonczy Bálint, a Reformáció Öröksége Műhely (RÖM) vezetője, aki egyben a film producere és rendezője is.

A szombati plenáris beszélgetés témája a *Református identitás - egyház szentek és zarándoklat nélkül?* címet viselte, amely többek között Harkányiné Dr. Trajtler Dóra főiskolai adjunktus (Pedagógiai Kar) és Földváryné Dr. habil. Kiss Réka egyetemi docens részvételével

zajlott. A beszélgetést Dr. habil. Lányi Gábor egyetemi docens (Hittudományi Kar) moderálta.

„Ha érzünk az egyházunkba, közösségünkbe küldtetést arra, hogy jobbá tegyük ezt a világot, akkor ehhez kell hozzárendelnünk azokat a cselekvéseinket, eszközeinket, amivel ezt elérhetjük, megvalósíthatjuk. Ha bennünk elindul egy ilyen szándék, és úgy gondolom, hogy egyénenként is jobbá kell válni ahhoz, hogy a közösségünk is jobb legyen, akkor már tettünk egy lépést az irányba, hogy ezt a küldtetést meg tudjuk valósítani.” – nyilatkozta Varga Mihály pénzügyminiszter a konferencián. A társadalmi kérdéskörben szó esett még a rendezvényen a koronavírus utáni életről, nemzeti traumáink feldolgozásáról, az erkölcs és a társadalom viszonyáról és a keresztyénség jövőjéről is. Izgalmas beszélgetések alakultak ki a romák integrációjáról, a nemi identitás megéléséről és a nemzetközi zöld politikáról is. Az előadások mellett áhítatok,

Kép: Hurta Hajnalka

istentiszteletek keretében lehettek együtt a résztvevők és élhették meg Istenhez való tartozásukat.

Zila Gábor összegzésében kiemelte, hogy „ami a legjobban megmozgatta az embereket, az a társadalmi, a vallási és nemi identitás kérdése, ahol újra és újra meg kell állnunk. Önmagunk pozitív meghatározása előreviz és összekovácsol minket, reformátusokat”. Ahogyan Gér András zsinati tanácsos is hangsúlyozta a Reformátusok Lapja szeptember 5-i számában: „Időnként fontos megvizsgálni: biztosan jó úton vagyunk-e, jól gondoljuk-e, amit gondolunk. Az önreflexió egyházunk sajátja, hiszen ez indította el a reformációt és más megújulási mozgalmakat”.

A konferencián áhítatot tartott Káposztásné Horváth Tünde egyetemi lelkész is, illetve a vasárnapi záróistentiszteleten Bedekovics Péter egyetemi lelkész is szolgált. A Károli Gáspár Református Egyetemet a meghívott előadókon kívül Prof. Dr. Czine Ágnes rektori feladatokkal megbízott rektorhelyettes asszony is képviselte. ■

A konferenciát élőben közvetítette a Református Közéleti és Kulturális Alapítvány, a felvételek utólag is megtekinthetők az RKK oldalán, illetve az alapítvány YouTube-csatornáján.

Hallgatóink a tokiói olimpián

Kép: goway.com

A 2020. évi nyári olimpia a világjárvány miatt csak 2021 nyarán került megrendezésre Tokióban, Japán fővárosában. Büszkeséggel tölt el bennünket, hogy Egyetemünk egykori és jelenlegi hallgatói közül többen is képviselték Magyarországot a XXXII. nyári olimpiai játékokon. Alábbi összeállításunkban elért eredményeikről, élményeikről kérdeztük őket.

VERES AMARILLA

(jogász, I. évfolyam) aranyérmet nyert a kerekesszékes vívók párbajtőrversenyében a tokiói paralimpián.

i A legjobb 16 között az amerikai Shelby Jentsent fölényesen, 15-5-re verte, majd az orosz Alena Jevdokimovát nagy küzdelemben 15-13-ra múlta felül. A fináléért taktikus vívással győzte le, ugyancsak 15-13-ra a kínai Csing Pient, a döntőben pedig egy másik kínai vívóval, Zsung Csinggel mérkőzött, és hátrányból fordítva 15-12-re nyert.

A riói 5. helyezés után gondoltad volna, hogy Tokióban aranyérmes leszel?

Nagyon reménykedtem benne, az elmúlt 5 évem csak erről szólt, Tokióval keltem és feküdtem. Abban biztos voltam a kiutazáskor, hogy életem legjobb formájában mentem neki a versenynek. A rengeteg beletett munka eredménye volt ez az aranyérem. Nem csak az én munkám, hanem az egész csapatom munkája. Vívóedzőim Kovács Iván, Bódy István, erőnléti edzőm Kurucz Attila, sportpszichológusom Faludy Viktória, dietetikusom Somogyi-Kovács Anita és persze a családom és szeretteim.

Miben volt más számodra az idei paralimpia?

Teljesen más volt az egész felkészülésem, klubot is váltottam és otthonra találtam a BVSC-ben. Már tudtam mire számíthatok

Kép: MTI/Koszticsák Szilárd

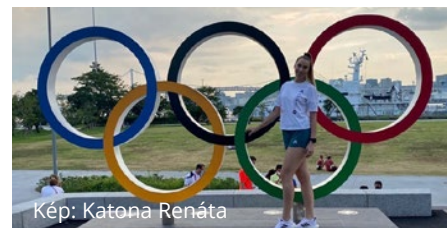
a faluban és nem hagytam, hogy átjárjon a "Paralimpia" érzés, csak a feladatra és a vívásra koncentráltam.

Csapatban 5. helyezett lett a magyar válogatott, neked személy szerint mennyire nehéz az egyéni verseny után csapatban is helytállni?

A csapatverseny mindig más hangulatú, az egyéniben csak magadra vagy utalva, ehhez képest a csapatban egymásért küzdünk. Nekem ez extra motivációt szokott adni, és azon vagyok, hogy kiadjam magamból a maximumot a csapatban is. ■

KATONA RENÁTA

(óvodapedagógus, III. évfolyam)

Kép: Katona Renáta

i Katona Renáta először egyéniben vívott, a 64 között nagyon magabiztos vívással győzte le a tunéziai Daghfoust 15-6-ra. Majd a világ egyik legjobb kardozója, az orosz Sophia Velikaya ellen 15-4-es vereséget szenvedett, Katona Renáta így egyéniben a harminckettedik helyen zárt. A magyar női kardválogatott a Márton Anna, Pusztai Liza, Katona Renáta, Battai Sugár összeállítású csapatban olimpiai nyolcadik helyezett lett, miután utolsó meccsükön Kínával szemben alulmaradtak.

Hogyan élted meg életed első olimpiáját?

Nagyon örültem, hogy plusz egy év várokozás után eljött ez az időszak, végre tényleg beteljesül a gyerekkori álmom.

A márciusi világkupa és az olimpia közötti időszak nem volt könnyű. A világkupa után, a pandémia miatt nem rendeztek több versenyt az olimpiáig, ami megnehezítette a felkészülést, hiszen nem tudtuk versenyhelyzetben tesztelni, hogy milyen állapotban vagyunk mentálisan és fizikailag egyaránt.

A felkészülés alatt izgatottság, izgulás, aggodás és egy kicsi félelem is volt bennem. Aggódtam az utazás miatt, mi lesz, hogyan lesz, mire kell számítani. Izgatott voltam és izgultam is a verseny miatt, hiszen mindenki az olimpián akarja a legeslegjobbát nyújtani, ezzel én is így voltam, és pont ezért félttem is, hogy mi lesz, ha nem tudom kihozni magamból a maximumot. Szerencsére az egyik csapattársam – Márton Anna* – már volt 2016-ban Rióban, így el tudta mondani a tapasztalatait és négyen is sokat beszélünk arról, ki hogyan érez az olimpiával kapcsolatban.

Amikor megérkeztünk, kicsit már megnyugodtam: itt vagyunk, átestünk az első teszteken, most már lehet csak a versenyre koncentrálni.

Nagyon jó érzéssel töltött el, mikor beköltöztünk a faluba és nap, mint nap sok-sok remek sportolóval találkozhattam. Óriási élmény volt az ebédlőben összefutni a világ egyik legjobb teniszesejével – Novak Djokovic-csal – és a többi hozzá

hasonló nagy névvel, akiket eddig csak a tévében láthattam.

Hogyan értékeled az egyéni és a csapatverseny során elért eredményt?

Az egyéni verseny előtt egy nappal soroltak, akkor tudtam meg, kikkel fogok vívni másnap.

A tunéziai Daghfous Yasmine-nal kezdtem, tudtam, ha őt legyőzöm, akkor nagyon kemény ellenfél vár rám. A tunéziai lány ellen mondhatni hoztam a kötelezőt, hiszen abban az asszóban én voltam az esélyesebb, de bevallom nagyon ideges voltam az első mérkőzés előtt, pont emiatt, hogy én vagyok papírom a jobb, félttem, hogy az olimpia súlya miatt leblokkolok esetleg, de szerencsére nem így alakult és egy nagyon szép győzelmet könyvelhettem el magamnak.

A következő körben a világranglista második orosz Sofya Velikaya következett, aki nagyon tapasztalt, óriási rutinja van és persze fantasztikus vívó.

Az volt a taktikám ellene, hogy próbálok fej-fej mellett haladni vele és meglátjuk mi lesz a végén. Sajnos már az elején egy-két találat – amire tudatosan készültem – nem sikerült és utána bárhogy próbálkoztam, minden akcióra volt egy válasza: nem tudtam rajta fogást találni. Azt sajnálom csak, hogy nem sikerült több tust adnom neki.

A csapatversenyen Dél-Koreával vívtunk a négybe jutásért. Többször vívtunk már velük az évek alatt. Pozitív volt ellenük a mérlegünk, de tudtuk, hogy kemény ellenfelek és hogy nagyon győzni szeretnének majd, ahogy mi is és mindent meg is

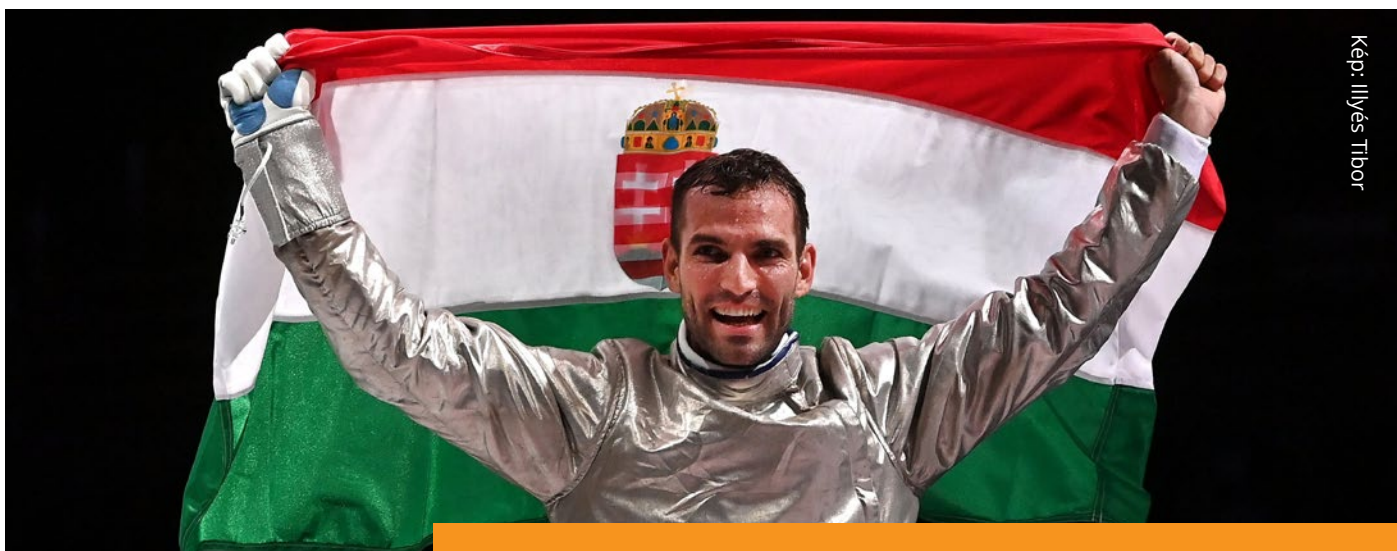
fognak tenni ezért. Nagy küzdelemre számítottam és így is történt. A mérkőzés közepén 20-25 volt a koreiaknak, ami nem sok különbség kardvívásban, hamar be lehet hozni azt a pár találatot. Ekkor következett Pusztai Liza és egy hihetetlen jó vívást mutatott be az asszójában, 9-5-öt vívott, így már csak egy találattal vezettek a koreaik 30-29-re. Ekkor jöttem én és Liza vívása nagyon motiváló volt számomra, fellobbantotta bennem a tüzet, azt éreztem, hogy nem kaphatok ki egy ilyen jó vívás után. Szerettem volna bebiztosítani az esélyünket a győzelemre. Abban az asszóban sorra jöttek is a jobbnál-jobb ötletek, magabiztosnak és nyugodtnak éreztem magam, így sikerült átvennünk a vezetést.

Sajnos a vége nem úgy alakult, ahogy szerettük volna. Márton Anna sérülése miatt nem tudott úgy teljesíteni az utolsó asszójában, ahogyan egyébként tud vívni, Liza pedig nem tudta megfordítani már a mérkőzést a 2012-es olimpiai bajnok koreai ellen.

A helyosztók sem úgy alakultak, ahogy szerettük volna, a vesztes negyeddöntőt követően nem tudtunk úgy koncentrálni a többi mérkőzésre, ahogy kellett volna, azt éreztem, hogy fejben egy kicsit mindenki a koreaiak elleni mérkőzésen maradt... Csalódottnak éreztem magam a végén, maradt bennem egy kis hiányérzet, de ha arra gondolok, hogy a sportpszichológusom tavasszal azt kérdezte, mit is szeretnék elérni, mire lennék büszke, arra én azt válaszoltam, hogy csak szeretnék fontos helyzetekben ötletesen vívni, koncentrálnak lenni és bátornak maradni – ezt a célt úgy érzem teljesítettem és ez óriási elégedettséggel és büszkeséggel tölt el.

Összegezve az egészet, nagyon örülök, hogy ott lehettem Tokióban, hogy beteljesült az álmom, az az álom, amivel évek óta kelek és fekszem. Megyek tovább, dolgozom tovább, hogy 3 év múlva Párizsból már éremmel térhessek haza. ■

* 2021 szeptemberétől a KRE BTK pszichológia mesterképzési szakos hallgatója - a szerk.

Kép: Illyés Tibor

SZILÁGYI ÁRON

(pszichológia szakon végzett alumni hallgatónk)

i Szilágyi Áron, Egyetemünk végzett pszichológia szakos hallgatója rendkívül magabiztos vívással, szinte hibátlan teljesítménnyel győzte le a férfi kard egyéni döntőjében az olasz Luigi Samelét, ezzel másodszor is megvédte olimpiai bajnoki címét a tokiói olimpián!

Történelmi sikert értél el a tokiói olimpián. Milyen érzés háromszoros olimpiai bajnoknak lenni?

Különleges érzés, hogy én lettem sportágunk első férfi egyéni háromszoros olimpiai bajnoka. Öt éven keresztül erre készültem, minden megmozdulásom mögött ott volt a cél. Hihetetlen, hogy összejött. Ugyanakkor nem érzem, hogy én lennék a vívás Lionel Messije. Egy

srác vagyok, aki keményen dolgozott és megvalósította az álmát.

Az egyéni győzelem után mennyire volt könnyű vagy nehéz a csapatban is helyt állni?

Kihívás elé állított a helyzet. Nem engedhettem, hogy a győzelem utáni mámoros állapot elhomályosítsa a következő feladatot. Nem olvastam üzeneteket,

híreket, a telefonomról szinte minden applikációt töröltem. Fizikálisan jó állapotban tudtam maradni, a két versenyszám között rendelkezésre álló három nap elegendő volt a visszatöltéshez. A csapattársaimmal együtt elképesztően vágytuk a csapatérmet, ők is erőt adtak ahhoz, hogy még egyszer csúcsformába lendüljek. ■

DECSI TAMÁS

(jogász szakon végzett alumni hallgatónk)

Hosszú idő után szerzett magyar kardcsapat olimpiai érmet. Milyen érzés volt annak a csapatnak a tagja lenni, akiknek 1996 után ismét sikerült az éremszerzés?

20 éve vagyok a magyar felnőtt férfi kard válogatott tagja, az elmúlt időszak alatt számos nagy sikert értünk el, világ- és

Kép: Index.hu

i A Decsi Tamás, Gémesi Csanád, Szatmári András és Szilágyi Áron alkotta magyar kardcsapat az olaszok elleni, elveszített elődöntőt követően megnyerte a bronzcsatát a németek ellen 45:40-re a tokiói olimpián, ezzel a magyar kardcsapat 1996 után ismét érmet szerzett ebben a versenyszámban.

Európa-bajnoki címeket és érmekeket szereztünk, de őszintén mondhatom – hálát adva Istennek – hogy felemelő érzés volt ebben az összetételű csapatban szerepelni, mert az elmúlt 5 évben annyira összeszoktunk és szorossá vált a kapcsolatunk egymással, hogy úgy éreztük mindannyian, hogy ez tényleg egy "igazi csapat", akikért érdemes az utolsó erőnkig küzdeni a páston és méltó utódai

lehetünk nagy elődjeinknek! A csapat összekovácsolásában elévülhetetlen érdemei vannak bátyámnak, Decsi András vezetőedzőnek, aki 2016-ban vette át a válogatotat és ő egyben Szilágyi Áron edzője 2015 óta. Mellesleg jelenleg a KRE-ÁJK harmadéves hallgatója :)

Hogyan tudtad segíteni a csapatot a pást mellett a bronzéremért vívott

küzdelem során?

Az olimpián a négy közé jutásért az USA ellen és az elődöntőben az Olaszok ellen is végigküzdöttem a mérkőzéseket, a bronzmeccsen pedig a pást mellett igyekeztem buzdítani, lelkesíteni, taktikai tanácsokkal ellátni a többieket és nem utolsó sorban folyamatosan imádkoztam! ■

i Nguyen Anasztázia, végzett jogász szakos hallgatónk összesítésben a 16. helyen zárt a nők között távolugrásban a tokiói olimpián. Noha a B-csoport hetedik helyén zárt, az A-csoportban kilencen ugrottak nála jobbat, amivel összesítésben a 16. lett.

NGUYEN ANASZTÁZIA

(jogász szakon végzett alumni hallgatónk)

Hogyan értékeled a tokiói olimpián való szereplésedet?

Már az is nagy öröm, hogy sikerült kvalifikálnom az olimpiára. Távolugrásban 32 ember kvalifikálhatta magát, én 29. helyen kerültem ki. Ennek ellenére a 16. helyen végeztem és igaz, hogy csak 8 centiméter hiányzott a döntőhöz, de így is örülök a helyezésemnek.

Mennyiben befolyásolta a versenyzésed, hogy nem voltak nézők, szurkolók?

A közönség nagyon jó versenyhangulatot tud teremteni a versenyzők számára és plusz motivációt ad. Sajnos az utóbbi 2 évben meg kellett tanulnunk nézők nélkül is jól teljesíteni, így nem volt új ez a szituáció. Szerencsére a versenytársak kijöhettek a stadionba és buzdíthatták a csapattársakat, ami ebben a helyzetben (is) sokat tud segíteni.

A következő, párizsi olimpia tervben van?

Budapest elnyerte az Atlétikai Világbajnokság rendezésének jogát a 2023-as évre. Minden atlétának nagy motivációt jelent, hogy hazai közönség előtt mutassa meg tudását. Remélem én is részt vehetek a világbajnokságon, és ezáltal kvalifikálhatom magam a 2024-es olimpiára. ■

„Nem az idő gyógyít, hanem az idő által Isten”

INTERJÚ THOMA LÁSZLÓVAL

a Ráday-tűz évfordulóján megjelent, *Füst* című könyvről beszélgettünk

i Thoma László gazdagréti református lelkész, a Károli Hittudományi Karának tanára, biblio- és pszichodráma vezető traumafeldolgozásra irányuló műve a szándékosan felgyújtott Ráday Református Diákotthon épületéből való menekülést, és az azt követő gyógyulási folyamatot mutatja be személyes példáján keresztül. Írásban szakadt ki a trauma, melyet részben pszichoterápia segített értelmezni. Isten engedi a megrázkódtatást, azonban a gyógyulást is Ő adja. A felépülés hosszú és kikerülhetetlen folyamatáról, segítségnyújtásról, a közben megélt érzésekről és a legtöbb traumában fellelhető közös pontról beszélgettünk.

Milyen védelmet nyújthatunk a traumát átélt emberek számára?

Nincs olyan ember, aki ne élne át különféle veszteségeket, fájdalmat, amivel nem tud egyedül megküzdeni – legyen az gyász vagy bármilyen nehézség. Trauma alatt azt az eseményt értjük, ami valami külső behatásra történik és nagyon nagy változást eredményez. Nem véletlenül az orvoslás területéről ered a kifejezés, a traumatológiából, ami a baleseti sebeszet. A trauma eredendően egy harctéri kifejezés. Az első lépés, hogy belátjuk, hogy mindannyiunkat érnek ilyen dolgok, ezért hatalmas együttérzéssel kell fordulnunk azok felé, akiket trauma ér. Talán

a legfontosabb az, hogy ezek részei az életünknek. Szívesen fűznénk hozzájuk valamilyen magyarázatot, keresnénk egy nagyon egyszerű, gyors, kézzelfogható keretet, amibe beleraknánk őket, de a traumák nem így működnek. A gyógyulás sokszor hosszú idő, tehát türelemmel és szeretettel kell fordulnunk azok felé, akik traumát élnek meg.

Mi az, amit semmiképpen ne mondjunk a nehézséggel küzdőnek?

Van néhány félresikerült mondat a mindennapi életünkben is, amikor zavarban vagyunk és nem tudunk mit mondani. Például, amikor valakivel találkozunk,

aki elveszítette egy szeretettét, akkor zavarban vagyunk, hogy mit mondjunk, vagy egyáltalán mondjuk-e valamit. A közhelyszerű mondatok nem segítenek: „Biztos minden okkal történik”, „Egy nap majd megérted, hogy ennek mi volt az értelme”, vagy „Biztos azért maradtál életben, mert még dolgod van ezen a földön”. A legutóbbi azért nem segít, mert ha azért maradtál életben, mert dolgod van a földön, akkor az azt jelenti, hogy meg kell szolgálnod az életért. Ez a gondolat teljesítésbe, megfelelési kényszerbe viszi az embert. Egy szakembertől azt hallottam, hogy ha valaki túlél egy traumát, akkor az életét újra ajándékba kapja. Ilyenkor a legtermészetesebb módon

lehet megkérdezni attól, aki traumát élt át, hogy hogy van, mire van szüksége, szeretne-e egyáltalán beszélni. Néha az is segítség, ha csak hallgatunk egymás társaságában.

Mit szólt Isten a haraghoz és csalódáshoz, melyet kifejezett számára és a könyvben is leírt, miután kiderült, hogy nem baleset eredményezte a tüzet, hanem előkerültek az okozói?

Fontos dolog belátni, hogy vannak érzéseink, amelyeket Isten előtt nem kell kommentálni. Nagy szabadságot jelent, ha az ember ezeket egyáltalán ki tudja mondani, megfoghatóvá tudja tenni. Sokszor bajban van az ember, mert

érez valamit, de nem tudja, mit. Meg se tudja nevezni, hiába van a magyar nyelvben több száz szavunk az érzésekre, mert valahogy húsz szónál többet nem használunk a mindennapokban. A megnevezés nagyon fontos és Isten előtt minden érzésnek helye van. Az más kérdés, hogy mit kezdünk ezekkel az érzésekkel. Nem jó, ha az érzésekből fakadóan hirtelen hozunk egy döntést anélkül, hogy végiggondolnánk, mi van mögötte. Nekem fontos volt megélni, hogy valakik okozták a tüzet, mivel a tudat az ehhez kapcsolódó rossz érzéseket

megfoghatóvá tette. Ebből fakadt a megbocsátási folyamat is.

Teljesen őszintén átélésre kerültek az érzések Isten előtt.

Csakis így, hiszen Isten tudja mi van e mögött, ismeri az okait, az eredőit. Látja a teljes képet. Gondoljuk csak el, milyen az, amikor a hozzánk legközelebb álló emberek, a szüleink, szeretteink, vagy azok a barátaink, akik előtt tényleg akárhogy lehetünk, elfogadnak. A szerető Istennel mennyivel inkább van ennek helye. Isten az a személy, akinél nem kell semmilyen érzésért bocsánatot kérni.

Milyen elvárásokkal találkozott?

Nagyon sok olyan elvárás van, hogy jól kell lenni a bajban is. Ha van egy közösség, amelyben valaki nincs jól, akkor az rossz érzés a többieknek is. Azt tapasztaltam, hogy egy nagyon szerető közösségben lehetek lelkes. Türelmesek voltak, odafigyeltek rám, mellettem voltak, mégis kimondva-kimondatlanul tágabb közösségben éreztem a sürgétést. „Na, legyél jobban!” „Ugye már nem vagy rosszul?” Volt, aki hozott valami sütit azzal a mondattal, hogy „Legyen jobb a

kedved”. Ezek nagyon kedves közeledések, de van bennük egy burkolt elvárás, hogy azt szeretnék, hogy mielőbb helyreálljak. Közben a másik oldalon én magam is lehet, hogy így viselkednék. Ezen kívül azt a részét hordozták még nehezen az emberek, hogy a trauma átélése után az ember változik. A feldolgozás során akár a személyiségjegyeiben is változások történhetnek. Én például sokkal szókimondóbb, még egyenesebb és bátrabb lettem sok tekintetben, amit nehezen viselt a környezetem. Néhányan meg is jegyezték, hogy „Nem vagy már olyan, mint előtte”. Ez igazából tény, nem leszünk olyanok, mint előtte. Változunk, és ezt a fajta változást nem mindig viseli jól a környezetünk.

Lehet, hogy egy szörnyűség megélése miatt csalódunk Istenben. Hogyan sikerült megbékélni Istennel?

Fontos a csalódást is Isten elé vinni vagy azt, ha valaminek nem értem az okát. Közben nem attól tudtam megnyugodni, hogy okokat, logikus magyarázatokat találtam, hanem a hitvallás vitt előre. Imádkoztam, hogy „Uram, most csalódtam, mert nem értem, mit miért teszel, össze vagyok zavarodva, de a hitemnek nem az az alapja, hogy mit értek, hanem az, hogy mit hiszek. Te, Élő Isten, Szerető Mennyei Atyám vagy”. Ezeket nem bemantráztam magamnak, hanem az érzéseim mellé tettem, hogy a hitvallás az, ami megtart. Rengeteg olyan élethelyzet van, amire nincs logikus magyarázatunk, de a hitvallásunk elmondja, hogyan van abban az egészben jelen Isten. Ilyen esetekben sokszor a legegyszerűbb dolgok tartanak meg és segítenek. A Mi Atyánk vagy az Apostoli Hitvallás elmondása, amit ötszázszor elmond az ember, de olyankor annak különös ereje van. A Heidelbergi Káté első kérdés-felelete is ilyen: „Mi a te egyetlenegy vigasztalásod életedben és halálodban? – Az, hogy mind testemmel, mind lelkemmel, életemben is, meg halálomban is nem a magamé vagyok, hanem az én hűséges Megváltómnak,

a Jézus Krisztusnak a tulajdona”.

A hívő ember is szüntelenül keresi az okokat. Mire szolgálhat egy halálközeli élmény megtapasztalása?

Mint ahogy bármilyen esemény alapul szolgálhat az életünknek. Lehet kapcsolódási pont Istenhez, alapot adhat, hogy fel tudjuk tenni a kérdéseinket vagy, hogy az egészség Isten jelenlétében hordozzuk. Így van ez nem csak a tragédiákkal, veszteségekkel vagy traumákkal, hanem a mindennapi életünk fordulópontjaival is. Például, amikor egy szülő szembesül azzal, hogy a gyerekei felnőttek és elmennek otthonról, az egy természetes krízispont. Feltehetően erre lehet készülni, de valószínűleg azon a ponton, amikor benne leszek, nagyon nehéz lesz és akkor is Istenhez fordulhatok a helyzetemben.

Van egy egészen megdöbbentő ige a Prédikátor könyvében, amit nem szoktak gyakran idézni vagy igés kártyákra felírni: „Minden érhet mindenkit”. (Préd 9:4) Emlékeztet arra, hogy emberek vagyunk. Megtört világban élünk és sajnos minden érhet mindenkit. Nem az a nagy dolog, hogy velünk keresztényekkel nem történhet meg valami, hanem hogy Isten ott van velünk, amikor megtörténik. Ebből pedig élet származik: új remény, hit nőhet ki belőle. Az örök életben az Atyánál vagy megértjük, hogy mi miért történt, vagy ott, addigra, abban a helyzetben jelentőségét veszíti a kérdés és az egész elillan.

Miként küzdhető le az esetből fakadó félelem, hogy bármikor újból az életedre törhetnek? Meg tudott szabadulni a félelemtől?

Ez a dolog újra és újra előjön. A könyvbemutató után két hónappal kitört a Covid-járvány. A félelem újra előjön, de a félelemmel való megküzdés megváltozott. Rám tud törni, de már nem blokkol úgy, mint régen, mivel el tudom fogadni. Lelkigondozásban is ezt szoktam

mondani, hogy ha olyan érzés tör rád, ami megpróbál megbénítani, akkor öleld magadhoz. Fogadd el. Ez most az enyém, bennem történik. Így hívd segítségül Istenet. Ha ellenállunk és tagadjuk, hogy ez nincs, akkor annál nehezebben fogunk vele megküzdeni. A félelemmel való megküzdési stratégiákban változtam.

A Füstben olvashatjuk, hogy beleégett Önbe 2019. január 23-a. Gyógyít az idő?

Ez egy nagyon jó kérdés! Ha valaki azt a közhelyet mondja, hogy az idő minden sebet begyógyít, azzal nem értenék egyet, de kérdésként jó. Azt gondolom, hogy Isten gyógyít az idő által. Ha időben eltávolodom egy eseménytől, akkor természetes módon annyi minden történik velem, hogy már nem csak azzal fogok foglalkozni. Néhány héttel az esemény után még minden nagyon friss volt és állandóan körülötte jártak a gondolataim. Az idő nem automatikusan gyógyít, hanem Isten eszköze lehet úgy, mint akár a tér, ha valaki fizikailag nem ott él. Egy teológiai tanár ismerősöm hosszú ideig szolgálati lakásban ott lakott a Károli udvarán, és minden nap látta a leégett épületet, ami szörnyű lehetett. Nekem ilyen értelemben a tér is segített. A másik segítséget az emberek és a kapcsolatok jelentik, akikkel lehet erről beszélni. Minél szabadabban tud az ember a rossz élményéről beszélni, annál inkább megélheti a gyógyulást.

A pszichodráma módszereivel fel lehetett dolgozni a tüzeset traumáját?

Résztevőként elmentem egy csoportos workshopra abban az évben, amikor a tüzeset történt. Beléptem a terembe, ahol a foglalkozást tartották, és fekete drapériákat láttam a falakon, amik teljesen olyanok voltak, mint az a füst a kollégium épületében. Rossz volt elsőre ez a flash-élmény, de azt éreztem, hogy ebbe a terembe most beléphetek, mert csak hasonló, de nem ugyanaz a hely, mint ahonnan a füstből kijöttem. Az, hogy

azt az alkalmat különösebb szorongás nélkül kibírtam abban a teremben, önmagában gyógyító volt. Ezek a módszerek segíthetnek, de az ilyen szintű traumáknak mindig egyéni feldolgozási útja is van, tehát csak az egyéni mellett lehet jó egy csoportos foglalkozás.

Hogyan viszonyuljunk, milyen segítséget adhatunk külsőleg anélkül, hogy tovább rontanánk a szenvedő helyzetét?

Az egyik legfontosabb, hogy dialógusba kerüljünk és megértsük, hogy akit a baj ért, az akar-e róla beszélni vagy nem, mire lenne szüksége. Az is fontos, hogy egy közösségben koncentrikus körök vannak. Nagyon fárasztó, ha valakinek ötvenszer el kell mondani, hogy mi történt vele, mert ilyenkor a traumatizált ember részben újraéli a traumát. Legyen néhány ember, akinek elmondja, de utána fogalmazzon meg valamit, amit mindenkivel megoszt vagy kiírja. Ezért lehet jó egy közösségi médiafelület, mert leírja röviden a történeteket, és nem kell ismételtetnie magát. Főleg a részletekre nézve ne kérdezzük, hogy pontosan mi történt. Az élet megy tovább, és a közösségnek ebben kell ott lenni a túlélő mellett. Ha a korábbi ritmusunkban csütörtökönként találkoztunk házi csoportban, akkor találkozzunk ugyanúgy. Ha kéthetente szeretetvendégség van, akkor invitáljuk, hogy vegyen részt. Engedjük, hogy ott lehessen normál ritmusban akkor is, ha nem tud olyan aktívan részt venni. Mindenképp vegyen részt a normál ritmusban, mert ez segít neki visszatérni a mindennapok valóságába.

Ez a könyv bármilyen veszteség feldolgozásában segíthet. Ide érthetjük a vírushelyzet alatt megélt veszteségeinket is?

Kaptam is visszajelzéseket, hogy volt, akinek ez segített. A tüzesethez hasonlóan a járvány is egy rajtunk kívülről jövő dolog, ami betör a valóságunkba. Azért

nehezebb, mert nem tudjuk lokalizálni. Nem tudjuk, ki a hibás érte, csak részben fiktív vagy nem bizonyítható teóriákra tudunk gondolni. A két eset annyiban kapcsolódik, hogy a résztvevői átérték, milyen az, amikor tehetetlenül szemlélünk valamit, ami velünk történik, miközben

az megfoszt a szabadságunktól, felborítja az életünket és veszteségeket élünk meg miatta. A könyv bizonyos mondatai egy az egyben ráillenek a vírushelyzetre. Minden trauma hasonló abban, hogy valahol ezek mind gyászfeldolgozások. Mindnek a mélyén van egy gyász- vagy

vesztés-feldolgozás, ami alapvetően része emberi létünknek. Ezzel mindannyian szembesülünk, mindannyiunknak nehéz szembenézni vele: ez a könyv talán ebben is segíthet. ■

Jövő szeptemberre elkészülhet az új Ráday-kollégium

Felállványozva, védőháló mögött áll jelenleg a Dunamelléki Református Egyházkerület központjának is otthont adó épületegyüttes Budapesten, a Ráday utcában. Négy szint már elkészült a 2019 januárjában leégett, majd lebontott kollégium helyén emelt új épületből. A diákokthonban negyvennyolc kétágyas szobát alakítanak ki terasszal és saját fürdőszobával. Az épület alatt teremgarázs épül, a tetején panorámás terasz kap helyet. Az egyházkerületi központban kápolna is lesz, az épület homlokzatát pedig a száz évvel ezelőtti kinézetére formálják vissza.

Amíg a korábbi épületbe csak a Ráday utca felől lehetett bejutni, az új épületrész hangsúlyos bejáratot kap a Markusovszky tér felől, innen lehet majd megközelíteni a kollégium mellett a teológiát, a Ráday Könyvtárat és a Bibliamúzeumot is.

A Ráday utca 28. szám alatti épületegyüttes látványtervei

„a legjobb szívvel emlékezem vissza az önkénteskedéssel telt percekre”

TE IS LEHETSZ KÜLFÖLDI HALLGATÓK MENTORA

i Az évek óta futó KRE Buddy Program keretében magyar hallgatók mentorálják a világ minden tájáról érkező, egyre nagyobb számú károlis, külföldi hallgatókat. A program minden, legalább 2. félévét a Károlin töltő hallgató számára nyitott: egy tanévben kétszer, novemberben és májusban lehet jelentkezni. Most Zombory Virág, 2021 tavaszán végzett anglisztika szakos hallgató osztja meg élményeit.

A Buddy Programra először 2019-ben jelentkeztem, amikor anglisztika alapképzési szakra váltottam az akkor folyamatban lévő osztatlan tanárképzésről. A váltással kapcsolatos rengeteg hivatalos e-mail között bukkant elő a felhívás a Buddy Programra, s első látásra tudtam, hogy felejthetetlen élményeket és tapasztalatokat rejt magában. A szakváltás rengeteg új lehetőséget nyitott meg előttem, többségében a Buddy Programnak köszönhetően. Az önkénteskedésnek hála jobban megismertem a számomra viszonylag új Anglisztika Tanszék arculatát, és segített beilleszkedni az anglisztikás csoportokba.

Az önkéntes program nem csak az egyetemi életemet segítette, hanem a világról alkotott képemet is nagyban formálta. Rengeteg kultúrát ismerhet meg az ember csupán egy félév önkénteskedés alatt is. Talán a program legnagyobb hátránya, hogy addikciót okozhat; 2019 első félévétől tanulmányaim befejezéséig egy félév sem telt el a buddyk nélkül. Sőt, a rákövetkező időkben nem csak az Erasmus programban vettem részt, hanem egyéb ösztöndíjjal beutazó diákokat is fogadtam, például a Calvin College-ról érkező hallgatókat is aktívan elláttuk programokkal.

A külföldi hallgatók fogadása és a félév során a folyamatos segítségnyújtás különleges energiával tudja feltölteni az egyetemistákat. Ha esetleg a vizsgaidőszak sötét felhői kezdik ellepni a hétköznapokat, a hallgatókkal együtt töltött percek megszínesítik a szürke pillanatokat. A tanulás közbeni pihenőre meglepően jó okot ad egy-egy közös program megszervezése, amiben az Erasmus Iroda is partner, így semmilyen ötletet nem szabad elvetni, mert bármi megvalósulhat. Egy hasonlóan jól beosztott vizsgaidőszak szüleménye lett a Fővárosi Állat- és Növénykert meglátogatása a Calvin College és Erasmus hallgatókkal együtt, ahol a többség megszavazta, hogy a legszebb magyar szó a majom.

A program nem csak a fővárosban élőknek nyújt szuper lehetőségeket. Érdekes más városokból is becsatlakozni és elsőkézből megmutatni, hogy Magyarország nemcsak Budapestből áll. Hála a programnak, én is sok rejtett kincset ismertem meg az országon belül. Még a Covid-19 sem tudta tönkretenni a hallgatók élményeit,

ugyanis, habár az országot elhagyni nem lehetett, egy jószívű debreceni oktató az Anglisztika Tanszékről felajánlott egy debreceni városnézést az ő vezetésével. Ezek a programok rengeteg életre szóló emlékeket nyújtanak, s barátságokat is szöhetnek. Habár az önkénteskedés során vannak személyre kiosztott beérkező hallgatók, a közös programokon való részvétel azért is erősen ajánlott, mert olyan érdekes embereket ismerhetünk meg, akikkel akár szoros barátság is kialakulhat. Személy szerint több külföldi hallgatóval is tartom a kapcsolatot, és rengeteg meghívást is kaptam Európán belül és kívül is, de szoros barátságok is kötődtek. Így a hallgatók félév végi távozása szívbemarkoló is tud lenni. Erre találtuk ki a hallgatókkal, hogy ez ne a búcsú ideje legyen, hanem egy viszontlátás lehetősége akár külföldön.

Akkor is érdemes csatlakozni, ha az ember azt gondolja, úgy ismeri a fővárost, mint a saját tenyerét. A 2020-2021-es lezárások alatt a főváros minden sarkát felfedeztük, s egy visszatérő program lett a hétfégi városnézésünk. Amikor minden

szolgáltatás és utazási lehetőség le volt zárva az országban, a legizgalmasabb program számomra a Kolodko Mihály-féle szobrok felkutatása volt. A város minden szegletében el vannak rejtve ezek az apróságok, és hatalmas dopamin töltettel áraszt el egy-egy szobor megtalálása, ami szintén fel tudja dobni a vizsgaidőszakokat.

Amikor először jelentkeztem a programra, bizonytalansággal töltött el, hogy képes leszek-e megfelelő segítséget nyújtani a hallgatóknak, viszont az onboardingnak köszönhetően az alapvető információkat könnyedén elsajátítottuk. Ha netán belezavarodtunk volna a sok adminisztrációs folyamatba, az Erasmus Iroda mindig készségesen és azonnal segédkezett. Az önkéntesek feladatai pontosan meg vannak fogalmazva, de visszatérő önkéntesként már kialakulnak olyan szokások, amik nem feltétlen szerepelnek

leírva, de visszagondolva magától értetődő lehet. Ilyen például a beérkező hallgatóknak a legelső bevásárlásában való segédkezés, s ezalatt is könnyebb lehet megismerni a hozzánk kiosztott hallgatókat. A legelső napokban rengeteg türelmet igényelhet, amíg az összes adminisztrációs feladatot közösen megoldjuk, és amíg a beérkezett hallgató akklimatizálódik a környezethez, de ezen folyamatok alatt is már aktívan meg lehet ismerni az ösztöndíjas hallgatókat és a többi segítőt is.

Így tehát, mint a Károli volt hallgatója, a legjobb szívvel emlékezem vissza az önkénteskedéssel telt percekre. Rengeteg embert ismertem meg: mind a beérkező hallgatók közül, mind a többi önkéntes közül, de az egyetemi életbe is segített beilleszkedni. A program akár friss egyetemistáknak is erősen ajánlott, hiszen a külföldi hallgatókkal együtt, közösen tudják felfedezni, hogy mit nyújthat számukra a károlis közösség. Rendkívül segítőkész csapat támogatja az új buddykat, így olyan személy is kipróbálhatja magát, aki úgy érzi, hogy a személyisége visszafogottabb, hiszen garantált a jó társaság és a családi hangulat. ■

A KRE BUDDY PROGRAMRÓL ITT OLVASHATSZ BŐVEBBEN:

Kép: kolodkoart.com

We introduce Muhammad Talha Sharjeel Rahat, Stipendium Hungaricum Scholarship Holder who joined our university last September to pursue his 3rd Bachelor degree.

My name is Talha Sharjeel and I am from Pakistan, a populous multiethnic and beautiful country. Pakistan has world's most spectacular places to visit, especially at its best in northern areas of Pakistan which are famous all around the world because of sky-high mountains, lush green valleys, mighty rivers, beautiful lakes and amazing wildlife. From the lively cities like Islamabad to the beautiful valleys in the north, Pakistan is a perfect place for a unique getaway. There are between 70 and 80 languages spoken in Pakistan. Urdu is the national language and one of two official languages.

My family likes to call me Lucky, a name which was given by my father. I am the youngest of my siblings. My educational career started in Siddeeq School owned by Mr. Rashid Cheema. After 7th grade I won district and national competition after which I was the one who was only selected all over the country to represent my country Pakistan in World Competition held in the United Arab Emirates. I stood among the top 50 candidates of the world and this was the time when I decided to enlighten the name of my country in every field of life. Because of this achievement, I was casted on many of the TV channels, programs and talk shows.

I completed my school and college and pursued my first Bachelor degree in Commerce. I had a great interest and urge to

serve humanity in any way so I thought to help people dealing with mental health issues and started my second Bachelor degree in Psychology. My goal was to get quality education and serve my country in the best possible way.

Therefore, when I got to know that I can get quality education abroad, I found it as an amazing opportunity to reach the goal of my life. God helped me and I got this Hungarian scholarship. Hungary is one of the most beautiful countries in Europe, not in terms of beauty only but also because of the great contribution of Hungarian scientists in great inventions.

Since my arrival in mid-October, I had great experiences. I started my 3rd Bachelor degree in Hungary. During my enrollment at Károli Gáspár University of the Reformed Church in Hungary, I was fully helped. Here I would like to mention a special person who is Dr. Judit Nagy and appreciate her from the core of heart for being a dotted mother. I never had such helpful, understanding and cooperative coordinator like her throughout my life. Today if I am satisfied and happy in my university life that is because of her. I successfully passed my

two semesters with maximum excellent grades. Education is efficient in Hungary. Moreover, students are given free hand in attendance for lecture subjects. Not only this, in examination, students are given three chances to improve their grades. The lectures are divided with very ease in such a way that it is very easy for students to grasp the knowledge to the fullest. I visited a lot of places. Budapest, the capital of Hungary, is a very beautiful city. I have seen almost all the places of Budapest and some neighboring countries as well.

I believe my perseverance in studies will lead me to achieve my degree with the best possible grades. I believe marks open the doors. Moreover, I am exposed to different European cultures. I love to interact with new people. I am enjoying my time at Károli Gáspár University of the Reformed Church in Hungary and learning new things. I am looking forward to completing my studies, going back and serving my country to the best. Lastly, during my stay in Hungary, I welcome all my Pakistani mates for any kind of help. ■

Béke 3000m felett, Stubai-gleccser

Kjongbokkung Éjszaka

THE CLASH UTÁN SZABADON: SHOULD I STAY OR SHOULD I GO

ÍRTA: PÉNZES MARTIN

Talán nincs is olyan egyetemista, aki ne foglalkozott volna legalább egy rövid ideig a remote year gondolatával. Erasmus, önkéntes programok, cserediákság, nyelvtanulási lehetőségek. Hogy egy ismerősöm kissé félresikerült kifejezését idézzem: "adottak a lehetőségek tárházai". Választani az, ami nehéz... és eldönteni, hogy menjen vagy ne menjen az ember. Persze, a SARS-CoV-2 kicsit bekavart ennek, az én esetemben is. Mi több, talán nem is lennék most itt, és ez az írás sem születne meg SARS-CoV-2 nélkül. Ez a cikk talán segíthet. Miért jó, vagy nem jó egy hosszútávú külföldi út? A következő sorokban saját tapasztalataimat szeretném elmesélni,

melynek végén mindenki eldöntheti, hogy szeretne-e valami hasonlóba belevágni. Lézengő ritterként elsőnek Svédországba kerültem. Érettségi után, az egyetem megkezdése előtt bruttó 1 évet (nettó 9 hónap) töltöttem egy sarkkörön túli kistelepülés gyülekezeténél, a Magyarországi Református Szeretetszolgálat Önkéntes Diakóniai Év Programiroda önkénteseként. Egy felkészítő szemináriumon a többi kiutazó önkéntesnek be kellett mutatni egy tematikus térképen, hogy ki hova utazik. Az én szolgálati helyem – Malmberget – nem fért rá a térképre, odáig már nem rajzolták meg az ábrát. Skandinávia, a sarkvidéki táj, Lappföld északi része olykor kietlen,

ugyanakkor szép is. Fél éven át tartó sötétség, ennél is tovább tartó hó, nem ritkán -30 fok körüli hőmérséklet és rengeteg rénszarvas. Valakit ezek talán elijesztenek, nekem inkább csak növelték a táj vonzerejét.

A gyülekezeti munka változatos volt. Levélíráson, takarításon, események szervezésén túl, természetesen munkánk fontosabb részét a gyülekezeti csoportokkal való foglalkozás (hittanosok, énekkar, ifjúsági csoport, stb.) tette ki.

Eleinte a fogyatékkal élőkkel és a sötétben fátyolos szemű, idős, beteg emberekkel való munkát tartja nehéznek az ember,

Kjongbokkung

de csak addig, amíg rájön, hogy bármennyire is befogadó új környezete, nagyon hiányzik neki a régi.

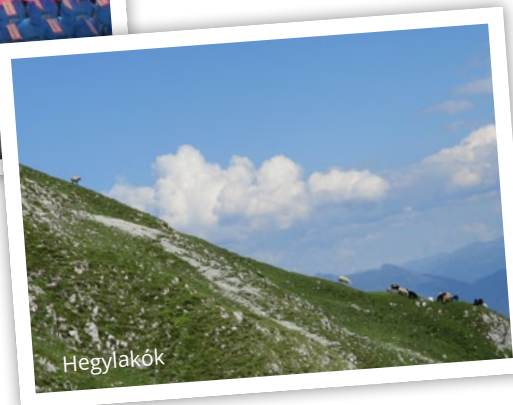
A peregrinálás* Dél-Koreában folytatódott. Egyetemünk egyik partnerintézményénél voltam cserediák, 6 hónapot töltöttem Szöulban. A Hanshin Egyetemen töltött fél év igazán értékes tapasztalatokat adott, szakmai és személyes fejlődésemben is sokat segített. Érdekes volt megtapasztalni, hogy egy teljesen más világban miképp boldogul az ember: a Magyarországon, Európában működő reflexek és gondolatok mennyire másképp értelmeződnek Kelet-Ázsiában. Hontalan Ivánként a világ egyik legnagyobb és legsűrűbben lakott városában élni nagyon különös érzés. Bár történelemtanár/magyartanár diplomám van, Koreában egy teológiai kurzuson vettem részt

egyedüli európaiként, egy ázsiaiakból és afrikaiakból álló nemzetközi csoportban. Első károlis voltam a programban, a kiküldetésnek egy amolyan "jégtörő" jellege is volt. A modern felhőkarcolók és tradicionális épületek alkotta rengetegben való sütkérezés mellett érdekes és hasznos tanulmányokban volt részem, miközben nemzetközi barátságok is születtek. Így lehetne röviden jellemezni a koreai utat.

Keretbe foglalva az egyetemi éveket, tanulmányaimat egy újabb önkénteskéddel zártam. Egy EVS (European Voluntary Service) programban vettem részt, aminek a mai hivatalos neve ESC, azaz European

Solidarity Corps. A küldő szervezet, aminek segítségével utazhattam, a FIVE (Fiatalok a Vidékért Egyesület) volt. Okleveles pedagógusként úgy gondoltam, hasznos tapasztalatokat szerezhettek egy Innsbruck melletti kisváros, Schwaz ifjúsági centrumában, ahol bruttó 1 évig (nettó 10 hónap) tevékenykedtem. Ezt leginkább egy napközi és egy gyermekmegőrző keverékeként lehet elképzelni. A munka, pontosabban fogalmazva az önkéntes szolgálat valóban tanulságos volt, nem is beszélve arról, hogy szenvedélyes teljesítménytúrázóként hatalmas élmény volt szabadidőmet alpesi csúcsok meghódításával tölteni – végigsétálni keskeny, hosszú hegygerinceken, kecskéket és teheneket kerülgetve.

Legutóbbi állomáshelyem a Kőrösi Csoma Sándor Program útján elnyert ösztöndíj volt, a Regensburgi Egyetem

*Peregrinációnak a vándordiákok külföldi egyetemjárását nevezzük.

Innsbruck felett, Nordkette

Tehenek a hegyen

Magyar Intézeténél. Ebben a pozícióban egy bölcsésztanár bőven megtalálhatta a számítását. Az intézményi adminisztratív háttérmunka mellett a könyvtár gondozása is feladataim közé tartozott, tanítottam hétvégi magyar iskolákban és pár óra erejéig az egyetemen is, sőt irodalmi témájú előadásokat tartottam a város magyarok lakosságának is. Támogattuk kollégáimmal egy magyar nyelvű, református gyülekezet megalakulását, és pályázatok elkészítésében is részt vettem. Itt, Németországban ért utol a SARS-CoV-2, ami miatt kicsit lerövidült a bruttó 1 évesre tervezett program: a kalandozások kora pedig Augsburgtól nem messze számomra is véget ért.

Mindezek után, mint „ki sokfele bolygott s hosszan hányódott”, „partra szállottam, levontam vitorlám”, és elkezdtem megírni ezt a cikket. A viccet félretéve, remélem sikerült némi betekintést adni azoknak, akiket esetleg foglalkoztat a hosszabb időre külföldre utazás gondolata, hogy milyen lehet megélni egy kiküldetést. Nem mindig egyszerű. Kalandvágó emberként általában nekem nem a kiutazással volt bajom, hanem a hazajövetellel. Életemet hosszútávon mindig

is Magyarországon terveztem leélni, de ez nem jelenti azt, hogy könnyű lenne elszakadni attól a helytől, ami bruttó-nettó 1 évig az ember otthona volt. Küldetése végeztével – hazajövetelkor – egy kicsit mindig meghal az ember. Egy biztos: az ilyen utak alapvetően tudják formálni az embert és meghatározni a világban elfoglalt helyét.

Koreai teazás

Érdeemes-e belevágni? Zárásként egyik jó barátom gondolatait szeretném közzétenni, aki szintén sokat utazott, sok helyen megfordult már:

**„Mit tanácsolok akkor?
Utazz, járd a világot,
de amint megérint a
megállapodás, letelepedés,
megpihenés gondolata:
ne engedd elszaladni,
dolgozz vele, s keress egy
helyet, ahol legalább pár
évig meggyökerezel. És ha
lehet, végy magad mellé egy
társat: barátot, szerelmet...
másként egyedül maradsz a
kalandjaidal, az emlékekkel,
s idegen leszel saját
életedben!”**

LINKGYŰJTEMÉNY, A CIKKBEN SZEREPLŐ PROGRAMOKRÓL

Önkéntes
Diakóniai év

European
Solidarity Corps

Fialok a Vidékért
Egyesület

Kőrösi Csoma
Sándor Program

KÁROLIS GÓLYANAPOK – KÉPES BESZÁMOLÓ

Az ÁJK gólyanapokról készült fotókat Zoller Katica,
Lepizsán Ábel és Balogh Dániel készítette.

HÖK
Károli AJK

HÖK
Károli AJK

www.kre.hu

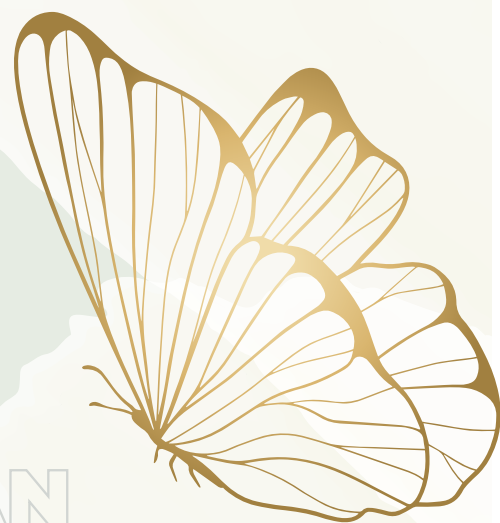

A BEBÁBOZÓDÁS UTÁN

CÍMŰ KÖTET A REFCOO
– A REFORMÁTUS MŰVELŐDÉSÉRT
KUTATÓMŰHELY 2020-AS
VERSPÁLYÁZATÁNAK

41 NYERTES

ALKOTÁSÁT TARTALMAZZA

A BEBÁBOZÓDÁS UTÁN
A BEBÁBOZÓDÁS UTÁN
A BEBÁBOZÓDÁS UTÁN
A BEBÁBOZÓDÁS UTÁN
A BEBÁBOZÓDÁS UTÁN
A BEBÁBOZÓDÁS UTÁN
A BEBÁBOZÓDÁS UTÁN
A BEBÁBOZÓDÁS UTÁN

Az első „karanténélményből” született
versek gyűjteménye a POKET
Zsebkönyvek sorozatban jelenik
meg október 1-jén.

A zsebkönyvek és az automaták
elérhetőségeiről bővebben a

poketonline.hu

oldalon tájékozódhatsz.

2021. SZEPTEMBER • ŐSZ

KÁROLI

magazin

KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM
HIVATALOS HALLGATÓI FOLYÓÍRATA

[karoliegyetem](#)

[karoli.gaspar.reformatus.egyetem](#)

[karoligasparegyetem](#)

[KaroliEgyetem](#)

[károligáspáruniversity](#)

K R E

Károli Gáspár Református Egyetem

[WWW.KRE.HU](#)